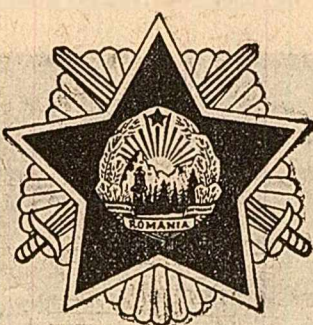

Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE. UNIȚI-VĂ!

Știința

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

Anul XXXVI Nr. 7073

Marți 16 august 1966

6 PAGINI — 30 BANI

ÎN ZIARUL DE AZI

■ UN MOMENT IMPORTANT ÎN ISTORIA MIȘCĂRII MUNCITOREȘTI DIN ROMÂNIA
■ Cum răspund birourile de informații la apelurile telefonice?

■ ANCHETA „ȘCINTEII”
■ CONTROLUL TEHNIC DE CALITATE
■ DIALOG CULTURAL
■ Renașterea — triumf al omului

ÎNTREVEDERE ÎNTRE TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU ȘI TOVARĂȘUL WLADYSLAW GOMULKA

Luni, 15 august, tovarășul Nicolae Ceaușescu, împreună cu tovarășii Gheorghe Apostol, Alexandru Drăghici, Paul Niculescu-Mizil și Mihai Dălea au avut o întrevvedere, la sediul C.C. al P.C.R., cu tovarășul Wladyslaw Gomulka, prim-secretar al C.C. al P.M.U.P., care se află la odihnă în țara noastră împreună cu familia. Cu acest prilej a avut loc un schimb de păreri cu privire la dezvoltarea relațiilor între Partidul Comunist Român și Partidul Muncitoresc Unit Polonez, între Republica Socialistă România și Republica Populară Polonă, precum și la

problemele actuale ale situației internaționale. Întâlnirea s-a desfășurat într-o atmosferă tovarășească, de caldă prietenie. În aceeași zi, tovarășul Nicolae Ceaușescu, împreună cu tovarășa Elena Ceaușescu au oferit o masă tovarășească în cinstea tovarășului Wladyslaw Gomulka și a tovarășei Zofia Gomulkowa. Au luat parte tovarășii Gheorghe Apostol, Alexandru Birlădeanu, Emil Bodnăraș, Alexandru Drăghici, Paul Niculescu-Mizil, Ilie Verdet, Mihai Dălea. (Agerpres)

INIȚIATIVA CREATOARE A COLECTIVULUI ÎN ACȚIUNE

Chimiiștii din Orașul Victoria au dezbătut cu competență și înaltă răspundere rezultatele dobândite în prima jumătate a anului, sarcinile ce revin combinatului în cinci ani, precum și măsurile tehnice și organizatorice menite să asigure îndeplinirea în mod exemplar a planului pe 1966 și crearea condițiilor îndeplinirii prevederilor de plan pe anul viitor. Ședința de dezbateri a avut un profund caracter de lucru. În legătură cu problemele discutate, am avut o convorbire cu tov. ing. ILARIE SOFRON, directorul general al combinatului.

— Pentru început, vă rugăm să vorbiți despre rezultatele obținute de colectivul combinatului în perioada care a trecut din acest an.

— La sfârșitul celor 7 luni, chimiiștii combinatului nostru se prezintă cu un bilanț bogat în îndepliniri. Planul la producția globală a fost depășit cu 13 milioane lei, iar cel al producției marfă cu 12.800.000 lei. În acest răstimp s-a livrat agriculturii, peste plan, v cantitate de 2.000 tone îngrășăminte chimice. Rezultate bune s-au obținut și la celelalte indicatori: creșterea cu 8 la sută, față de prevederi, a productivității muncii, realizarea de economii suplimentare la prețul de cost de 431.000 lei și de beneficii peste plan de 5.100.000 lei. Sunt realizări cu care muncitorii, inginerii și tehnicienii noștri întâmpină ziua de 23 August. Ele sunt rodul strădaniei întregului nostru colectiv care, sub îndrumarea comitetului de partid, și-a îndreptat eforturile în direcția valorificării de noi rezerve interne, extinderii procedurilor tehnologice moderne, mai bunei folosiri a capacității instalațiilor, organizării superioare a producției.

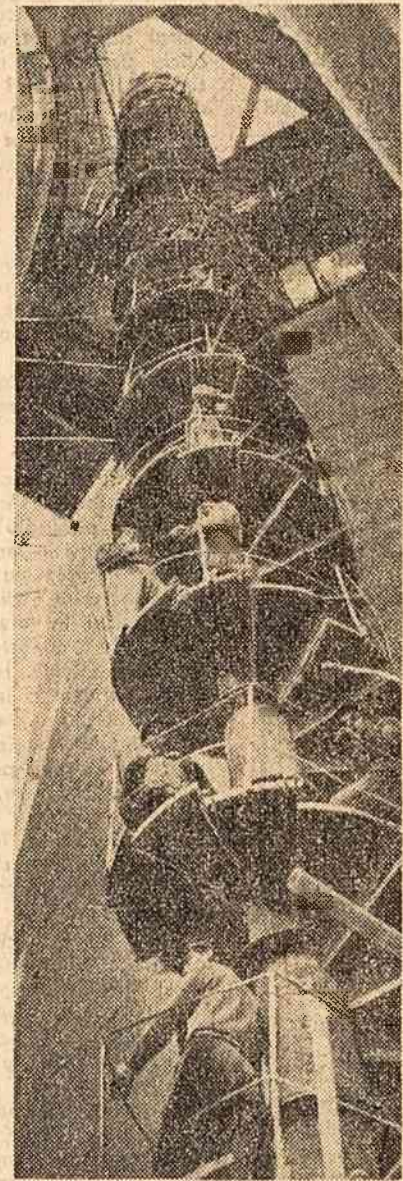
— După câte știm, combinatului îi revin sarcini sporite în direcția cinciștinării. În ce direcții vor fi îndreptate eforturile colectivului și ce propuneri valoroase s-au făcut în acest sens în cadrul ședinței de dezbateri?

— În anul cincinalului, în fața colectivului nostru stau sarcini importante. Comparativ cu anul 1965, producția globală va fi în 1970 cu 78 la sută mai mare și în aceeași măsură va crește și producția marfă. Din totalul producției, peste 80 la sută se va realiza pe seama creșterii productivității muncii. Îndeplinirea acestor prevederi impune luarea de pe acum a unor judicioase măsuri tehnice și organizatorice menite să asigure ridicarea sistematică a calității produselor, desfășurarea ritmică a producției, reducerea cheltuielilor de fabricație, sporirea productivității muncii, lărgirea

PREVEDERILE CINCINALULUI ÎN DEZBATEREA ÎNTREPRINDERILOR

— piese de teatru într-un act;
— piese într-un act pentru teatrul școlar;
— piese pentru teatrul de păpuși.

(Continuare în pag. a V-a)

„Coloana infinită” de la Complexul de materiale de construcții Birsești-Tg. Jiu

Concursul „Vasile Alecsandri”

Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă organizează prin Casa centrală a creației populare, ediția a III-a a concursului anual „Vasile Alecsandri” pentru:
— piese de teatru într-un act;
— piese într-un act pentru teatrul școlar;
— piese pentru teatrul de păpuși.
Concursul urmărește stimularea activității dramaturgilor în vederea creării de noi piese de teatru într-un act care să îmbogățească repertoriul formațiilor teatrale de amatori de la orașe și sate, cu lucrări inspirate din realitățile construcției socialiste, din viața și aspirațiile poporului nostru.
La concurs se pot trimite una sau mai multe piese în limba română sau în limbile naționalităților conlocuitoare.
Se primesc numai lucrări inedite, care n-au fost achiziționate, tipărite sau reprezentate, premiate sau prezentate la alte concursuri. Nu se primesc versiuni precursurate ale unor piese în mai multe acte.
Lucrările vor fi trimise pe adresa Casei centrale a creației populare, București str. Snagov 21—23, raionul organizării, cu mențiunea „pentru concurs”, pe care se va încheia sub un „motto” sau un pseudonim.
Într-un alt pic închis, introdus în cel pe care este scris „motto”-ul sau pseudonimul, vor fi trecute numele și prenumele autorului, localitatea și adresa.
Lucrările vor putea fi trimise pînă la data de 20 noiembrie 1966.
Pentru cele mai valoroase lucrări se vor acorda premii și mențiuni. (Agerpres)

ANOTIMP AL ÎMPLINIRILOR, PE MUREȘ

Mihai NEGULESCU

Sevele acestei veri, întretinându-se cu seve ale istoriei, s-au îngemănă în deplină lumină și rodnicie de august la Bolorca, devenind — dincolo de „poarta regiunii”, pe care o înfrunghiau — unul dintre emblematicele simboluri sub care s-a desfășurat timp de două zile, și s-a încheiat puternic în inimă, vizita conducătorilor de partid și de stat în regiunea Mureș-Aulonoma Maghiară.
Încărcată de struguri timpurii, vița găsea răspuns, de cealaltă parte a soarelui, în turla unei sonde de gaz menite aflată în plină funcțiune. Ascultând cum 250 de foși brigadieri, voluntari ai acelor preluări ale socialismului — ai primelor șantiere naționale din 1947—1948 — raportau prin glasul unuia dintre vechii lor comandanți că vîrsta maturității îi alina înțelepciunea gela a împlinirii cuvîntului partidului, nu puteai să nu ai, mai acut ca oricînd, sentimentul aceluia răsunător continuu, al acelei perpetue descălușări și mobilizări de elanuri și energii pe care o generează în fiii întregii țări, indiferent de naționalitate, idealurile socialismului, vîrsla de aur a României.
Sufletele omenescă a acestor lărmuri de rapsoadie se adunase la marile răsuciri, pe marile drumuri, avînd în inimă, laolaltă cu pulsul viu al vremii contemporane, la care se simțeau înșiși părași, o înfinitate de gânduri, expresii și adevăruri ale recunoștinței pentru demnitatea umană și națională ce le e dăruită astăzi, pentru posibilitatea pe care o au de a fi, și a înfrîi continuu, împreună — români, maghiari, germani — o singură patrie, vală întangibilă și înfloritoare a socialismului, a civilizației și a fericirii.
Lîngă vechii brigadieri, vâlureau, ca o singură flînșă, mii și mii de umeri, de zimbete, de aclamații. Sîrba și ceardașul, portul specific al mureșenilor formau laolaltă cu florile și celina, prelungind pe parcurs, o singură unitate, aceea a dragostei nelămurite pentru partid, a încrederei în viitorul luminos al patriei socialiste.
De-a lungul sutelor de kilometri, la însulețelile popasuri și colocvii cu masele, lumina aurie, recolta și amintirile acestui august sîrbănesc vorbeau prelungind deseori oameni harnici și talentați, înfrînți într-un amplu ideal de creație, preocupări e-și dăruit lor ce au mai bun ridicării finului lor, în rim cu țara întreagă, pe trepte înalte ale civilizației, progresului, bunăstării.
În momente solemne ori cotidiene, sufletul contemporan al satelor și ore-

lucru ale proiectanților se află într-un stadiu avansat de elaborare, între altele, o variantă modernizată a cîrului mineralier de 12.500 tone, iar în studiu preliminar alte tipuri de nave. În 1970 se vor construi anual la Galați 11—12 nave. Comparînd tonajul total realizat în 1965 — 30.000 tone — cu cel prevăzut în 1970 — peste 70.000 tone anual — apare limpede că sporul producției este de aproape două ori și jumătate.
R. APOSTOL
coresp. „Științei”
(Continuare în pag. a II-a)

LA ȘANTIERUL NAVAL DIN GALAȚI

Lansări, construcții, pregătiri

De pe malul Dunării, de la șantierul naval gălațean, au pornit în anii șezecinalului spre marile călătorii pe mările și oceanele lumii 36 de nave maritime. Așa cum s-a mai anunțat în presă, constructorii navali gălațeni au înregistrat recent un succes remarcabil prin lansarea la apă a primului cargou mineralier de 12.500 tone, cea mai mare navă maritimă construită pînă acum în țară. Semnificația acestui eveniment este și mai evidentă dacă ne gândim

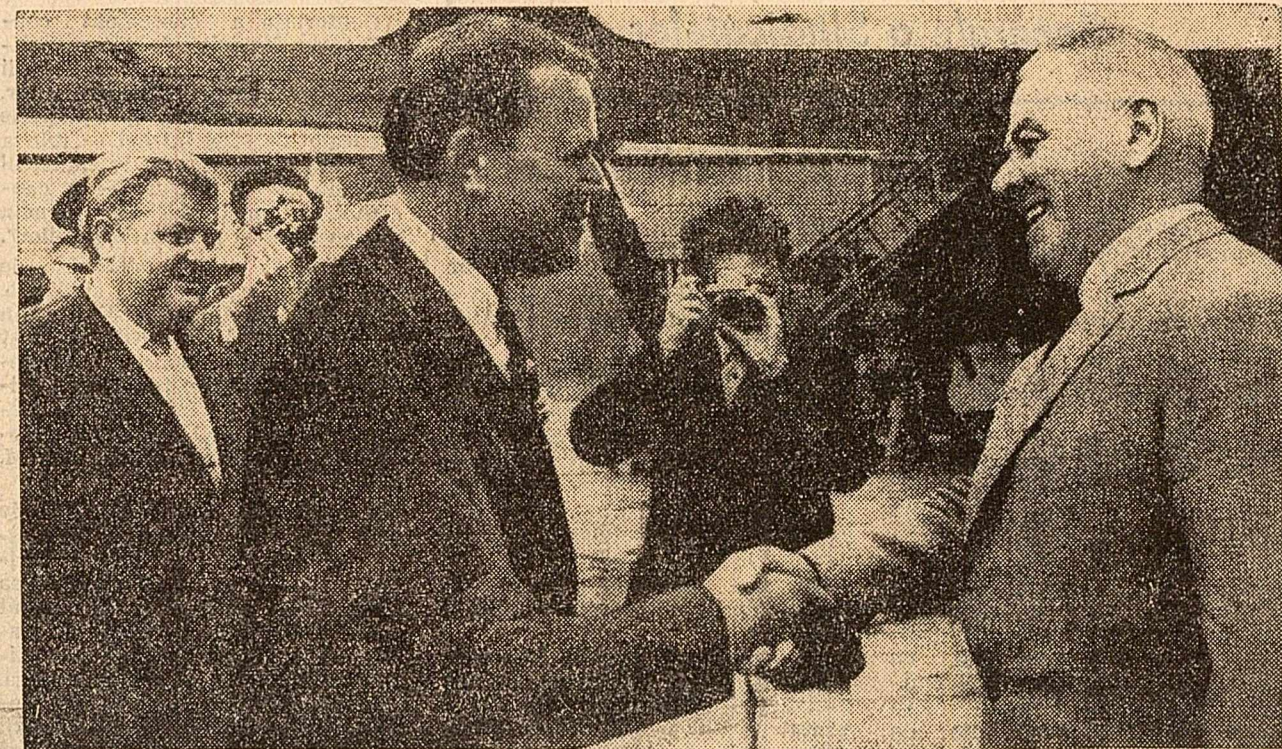
că prima navă maritimă construită la Galați a părăsit șantierul în 1960. În anii cincinalului, producția de nave va lua o amploare și mai mare. În acest scop, după cum ne-a informat directorul general al șantierului, ing. Panait Melisaratos, se fac ample pregătiri. A fost pusă în funcțiune o cată nouă de 180 m l de pe care pot fi lansate nave de 18.000—20.000 tone. În curînd, va începe ridicarea a două hale moderne; șantierul va fi în-

zestrat cu instalații, mașini și utilaje noi. Ce va produce șantierul naval în anii cincinalului? În primul rînd, două tipuri de nave de venite tradiționale, dar de curînd modernizate. Este vorba de cargou de mărfuri generale de 4.500 tone și cargou de transport cherestea de 3.800 tone, solicitate pentru caracteristicile lor superioare atât de flota noastră maritimă comercială, cit și de export.
Vor fi însă și suficiente noutăți. Pe planșetele de

Vizita în Danemarca a tovarășului Ion Gheorghe Maurer

Luni a părăsit Capitala, plecînd la Copenhaga, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, însoțit de ministrul afacerilor externe, Corneliu Mănescu, care, la invitația guvernului danez, va face o vizită oficială în Danemarca.
Impreună cu președintele Consiliului de Miniștri au plecat, de asemenea, Angelo Miculescu, prim-vicepreședinte al Consiliului Superior al Agriculturii, Vasile Răuță, adjunct al ministrului comerțului exterior, precum și un grup de consilieri și experți. Pe aeroportul Băneasa, erau prezenți tovarășii: Gheorghe Apostol, Alexandru Birlădeanu, Emil Bodnăraș, Ilie Verdet, Florian Dănalache, Gheorghe Gaston Marin, miniștri.
A fost de față Niels Neustrup, însărcinat cu afaceri ad-interim al Danemarcei la București. (Agerpres)

Sosirea la Copenhaga

La sosire pe aeroportul Kastrup

COPENHAGA 15 — De la trimișii speciali Ion Cirje, Nicolae Puica și Alexandru Cimpeanu: Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, însoțit de ministrul afacerilor externe, Corneliu Mănescu, au sosit în capitala Danemarcei. Pe aeroportul Kastrup, unde erau arborate drapelul de stat ale celor două țări, oaspeții români au fost întâmpinați cu cordialitate de pri-

mul ministru al Danemarcei, Jens Otto Krag, ministrul afacerilor externe, Per Haekkerup, directorul general al Departamentului politic și juridic din Ministerul Afacerilor Externe, Gunnar Seidenfaden, ambasadorul Danemarcei la București, J. Henrik baron de Zytphen-Adeler, și de alte persoane oficiale. Erau de față Petru Manu, ambasadorul României la Copenhaga, membri ai ambasadei române, precum și șefi de misiuni

diplomatice acreditați în capitala daneză.
După prezentările oficiale, premierul român și ministrul afacerilor externe au fost invitați în Salonul de onoare al aeroportului. Aici, șefii de guvern ai celor două țări au răspuns la întrebările ziariştilor.
De la aeroport, oaspeții români, însoții de personalitățile daneze venite în întâmpinare, s-au îndreptat spre reședința ce le-a fost rezervată.

Începerea convorbirilor oficiale

Luni după-amiază, la președinția Consiliului de Miniștri al Danemarcei au început convorbirile oficiale, între președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, și primul ministru al Danemarcei, Jens Otto Krag.
Din partea română au participat Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, Petru Manu, ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Socialiste

România în Danemarca, Angelo Miculescu, prim-vicepreședinte al Consiliului Superior al Agriculturii, Vasile Răuță, adjunct al ministrului comerțului exterior, Mircea Predescu, director în Ministerul Afacerilor Externe.
Din partea daneză au participat Per Haekkerup, ministrul afacerilor externe, Paul Fischer, ambasador, secretar general al Ministerului Afacerilor Externe, Eigil Jorgensen, secretar general la

președinția Consiliului de Miniștri, Anker Svart, ambasador, șef de serviciu în Departamentul politic și juridic al Ministerului Afacerilor Externe, J. Henrik baron de Zytphen-Adeler, ambasadorul Danemarcei la București, Per Groot, șef de serviciu, și M. O. Biering, șef de secție în Departamentul politic și juridic al Ministerului Afacerilor Externe.
Convorbirile au decurs într-o atmosferă de cordialitate.

DINEU OFERIT DE GUVERNUL DANEZ

Luni seara, guvernul danez a oferit la castelul Christiansborg un dîneu în onoarea președinției Consiliului de Miniștri al României, Ion Gheorghe Maurer, și a ministrului afacerilor externe, Corneliu Mănescu.
La dîneu au luat parte persoanele care însoțesc pe șeful guvernului român, precum și membri ai Ambasadei Române la Copenhaga.
Din partea daneză au participat: primul ministru Jens Otto Krag, ministrul afacerilor externe Per Haekkerup, Solvhøj Hans, ministrul culturii, Christian Thomsen, ministrul agriculturii, Knud

Therstrup, al doilea vicepreședinte al parlamentului, Morten Lange, al treilea vicepreședinte al parlamentului, Paul Fischer, secretar general al Ministerului Afacerilor Externe, Hans S. Moller, șeful protocolului din Ministerul Afacerilor Externe, Gunnar Seidenfaden, director general în ministerul Afacerilor Externe, Kai Johansen, director general al Direcției presei din Ministerul Afacerilor Externe, J. Henrik baron de Zytphen-Adeler, ambasadorul Danemarcei la București, H. E. Hector Allard, decanul corpului diplomatic.
În timpul dîneului, care s-a des-

fășurat într-o atmosferă caldă, Jens Otto Krag și Ion Gheorghe Maurer au rostit toasturi.
Multumind pentru primirea cordială, pentru sentimentele prietenești exprimate la adresa poporului român și a guvernului său, ION GHEORGHE MAURER a spus: Vizita noastră în Danemarca se înscrie firesc în evoluția pozitivă a relațiilor dintre țările noastre, între care n-au existat și nu există conflicte sau probleme nerezolvate, ceea ce ne îngăduie să ne îndreptăm toată atenția spre viitor. Ea reprezintă, în același timp, o expresie a dorinței celor două guverne de a întări și adînci colaborarea dintre România și Danemarca.
După cum vă este cunoscut, energiile poporului nostru sînt îndreptate spre traducerea în viață a unui complex și cuprinzător program de construcție economică, socială și culturală. Înfăptuirea acestui program asigură tot mai largi posibilități și sporște necesitatea participării tot mai active a României la circuitul mondial al valorilor materiale și spirituale. Această realitate sprijină dorința țării noastre de a întări relațiile sale de prietenie și colaborare reciproce avântoase cu Danemarca, țară purtătoare a unor vechi tradiții de cultură și civilizație.
Cooperarea dintre statele noastre în cadrul O.N.U., contactele avute cu prilejul vizitei la București a distinsului dv. ministru de externe, domnul Haekkerup, ca și

TELEGRAMĂ

Tovarășului EDWARD OCHAB

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Polone

Varșovia

Stimate tovarășe Ochab,

Cu prilejul celei de-a 60-a aniversări a zilei dumnea voastră de naștere, în numele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România și al meu personal, vă transmit cele mai cordiale urări și sincere felicitări.

Vă doresc, stimate tovarășe președinte, multă sănătate și noi succese în activitatea dumnea voastră rodnică, consacrată prosperității poporului polonez, cauzei marșei a socialismului și păcii, întăririi și dezvoltării continue a prieteniei și relațiilor frățești dintre popoarele noastre.

CHIVU STOICA
Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România

(Continuare în pag. a V-a)

UN MOMENT IMPORTANT ÎN ISTORIA MIȘCĂRII MUNCITOREȘTI DIN ROMÂNIA

Se împlinesc șase decenii de la prima Conferință pe țară a Sindicatelor din țara noastră, care a ales Comisia generală a Sindicatelor din România. Până la bazele centralizării organizatorice a sindicatelor, conferința s-a înscris ca un eveniment politic în istoria mișcării noastre muncitorești.

Procesul organizării muncitorilor români, început încă în deceniul al șaselea al veacului trecut prin crearea unor asociații cu caracter profesional ale lucrătorilor din București, Iași și din alte centre importante, a cunoscut o dezvoltare rapidă în primii ani ai secolului nostru.

O privire succintă asupra tabloului social-economic al țării în acei ani reliefează condițiile care

letariatului din diferite țări, cu revoluția rusă din 1905-1907, s-au aflat în fruntea acțiunilor maselor largi de solidaritate cu echipajul revoluționar al cruciatului Potemkin, acțiuni care au determinat guvernul român să acorde celor 700 de marinari ruși azil politic.

Ceșterea rapidă și viguroasă a mișcării sindicale a ridicat în scurtă vreme problema unificării și centralizării ei. Acestor sarcini avea să le răspundă prima Conferință pe țară a sindicatelor din 1906.

Conferința a fost precedată de o intensă activitate ideologică și politică pregătitoare. Subliniind necesitatea convocării conferinței, ziarul „România muncitoare” scria în numărul său din 7-14 mai 1906: „După cum muncitorii simt nevoia

stăntinescu, I.C. Frimu, M. Gh. Bujor și alți militanți socialiști și sindicali, dezbaterile conferinței nu s-au mărginit numai la cadrul economic-profesional, ci s-au extins și asupra problemelor de caracter politic care frământau masa muncitorilor. Ele au relevat că majoritatea delegaților doreau cu ardoare constituirea unui organ unic pe țară care să coordoneze activitatea tuturor organizațiilor locale și să realizeze astfel centralizarea întregii mișcări. În Statutul general al sindicatelor, adoptat de conferință au fost înscrise ca principii fundamentale ale organizării sindicatelor: recunoașterea luptei de clasă, solidaritatea internațională a muncitorilor, lupta pentru suprimarea exploatații sub orice formă; se preciza că scopul activității sindicatelor era lupta pentru îmbunătățirea situației materiale a clasei muncitoare; în sindicate se putea înscrie oricine fără deosebire de sex, religie și naționalitate, singura condiție obligatorie fiind recunoașterea statutului.

Conferința a consemnat condamnarea hotărâtă de către sindicate a corporațiilor, ca organizații potrivnice intereselor muncitorilor. „Întreaga conferință, în aplauzele generale ale sălii întregi — releva „România muncitoare” în numărul său din 20-27 august — a condamnat în mod definitiv parodia corporațiilor și a Legii Meserilor”.

Conferința a ales organele de conducere ale mișcării sindicale. În comisia generală, constituită din 5 membri și 3 supleanți, au fost aleși: Al. Constantinescu (secretar), Vasile Anagnoste, Ioan C. Frimu, Ion Crețu și Dan Ionescu. Redactor responsabil al ziarului „România muncitoare” a fost ales M. Gh. Bujor.

Prin crearea unui organ unic de coordonare și conducere a acțiunilor muncitorești pe întregul teritoriu al țării și prin adoptarea statutului, conferința a pus capăt răzlețirii care caracteriza mișcarea sindicală acum 60 de ani se înscriseră astfel ca o verigă importantă în lanțul acțiunilor care au pregătit proletariatului din țara noastră pentru marile bătălii de clasă pe care avea să le desfășoare în anii următori, sub conducerea partidului comunist, pentru libertate, democrație și o viață mai bună, pentru socialism.

V. PIUCA
Doctor în istorie

SIMPOZION

Cu prilejul împlinirii a 60 de ani de la crearea Comisiei Generale a Sindicatelor din România, Consiliul Central al Uniunii Generale a Sindicatelor, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” de pe lângă C.C. al P.C.R. și Institutul de studii istorice și social-politice de pe lângă C.C. al P.C.R. au organizat luni după amiază un simpozion. După cuvântul de deschidere rostit de tovarășul Dumitru Gheorghiu, vicepreședinte al

Unii Generale a Sindicatelor, au prezentat referate: Augustin Deac, director adjunct al Institutului de studii istorice și social-politice de pe lângă C.C. al P.C.R., privind „Conferința organizațiilor muncitorești din România 13-15 august 1906”; Aron Petric, profesor al Academiei de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” de pe lângă C.C. al P.C.R., cu privire la „Făurirea unității mișcării sindicale din România”; și Ion Preoteasa, secretar al Consiliului

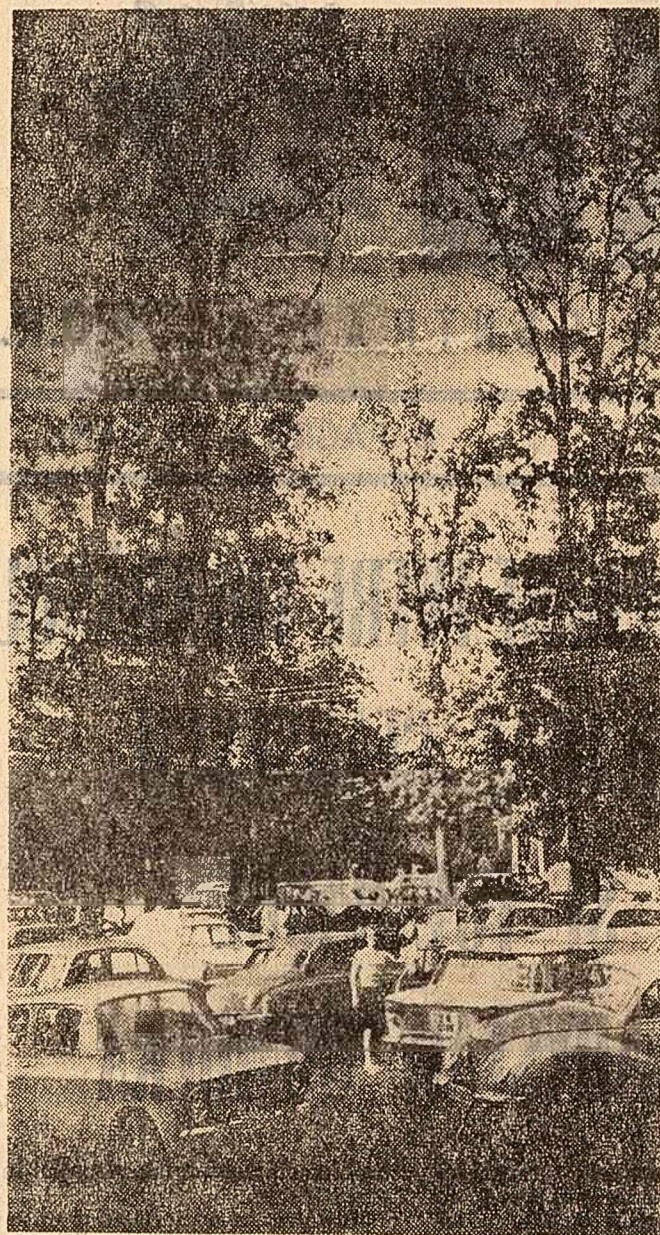
Central al Uniunii Generale a Sindicatelor, cu privire la „Sindicatul din România și rolul lui în etapa actuală”. La simpozion, care a avut loc la Muzeul de Istorie a Partidului Comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România, au luat parte vechi militanți ai mișcării muncitorești, fruntași în trecerea socialistă din întreprinderile Capitalei, activiști sindicali din întreprinderi și instituții. (Agerpres)

În vederea modernizării circulației bucureștene

Sfatul popular al orașului București, împreună cu Direcția Miliciei Capitalei au trecut la sistematizarea circulației în diferite puncte ale orașului, la corectarea unor piețe sau intersecții. Până în prezent, sistemul de circulație în Piața Kogălniceanu, Piața Universității și a. In această săptămână va fi reglementată circulația și în Piața Romană, unde în prezent, din cauza numărului mare de autovehicule, traficul se desfășoară anevoios.

Prin centrul pieței vor fi amenajate patru benzi cu două direcții de circulație spre arterele Bd. Magheru — Bd. Ana Ipătescu. Pe aici urmează să circuleze autovehiculele inclusiv autobuzul 34. Celelalte mijloace de transport în comun I.T.B. care trec prin acest punct vor circula pe exteriorul marșajului din centrul pieței, în girajie.

Cum se va face circulația? Momentul unu: se deschide circulația pe arterele Bd. Ana Ipătescu și Bd. Magheru. Autovehiculele vor circula pe cele două benzi marcate. Acelea care nu circula pe direcția dreaptă înainte și urmează să intre pe una din străzile laterale, aflate în dreapta acestei artere, vor intra în piață în sens giratoriu, continu-

Duminica la Snagov

MORAVURI

Un talon pentru încălcarea... bunei-cuviințe

Mihai STOIAN

Balconul și serenada au rămas tenacitate în veacurile lor. Din fericire a căzut din talon pe lume tipul cu „Renault major”. Să-l urmărim pe strada Filimon Stăru din București, în plină zi, la ora 10.30. Are numărul — nu e, mașina — 21 097 B. Bărbatul e tânăr, își conduce cu siguranță vehiculul sentimental, încetând mereu și încântând lipit de bordură, „la pas”. Ca-n pelid, dar pe patru roți. Brusc, stop! Cauza? O defecțiune ivită pe neașteptate la motor? Nu. O defecțiune veche, netratată, apărută (nu subit) în sistemul moral al conducătorului mașinii. Pe trotuar e o tânără. Ea încearcă să scape de următorul grăbind pasul. În cele din urmă, după stăruințele fâțjșe, lipsite de orice pu-

doare, ale automobilistului, tânărul se reîncălză într-un hol de bloc. Automobilistul așteaptă un timp, apoi accelerează și dispare. Scena durează aproximativ 3-4 minute. Din Juanel secolului XX schimbă viteza și direcția. Fiți atenți: să nu apăară și pe strada dumneavoastră!

Nu știu dacă pe respectivul automobilist îl aștepta sau nu această soție ori o logodnică iubitoare, sau dacă la serviciu conta ca fiind „pe teren”, dar ne întrebăm dacă n-ar fi timpul ca organele de circulație, în asemenea situații — și nu numai la depășirea de viteză etc. — să aibă dreptul să intervină și să rețină un talon pentru... depășirea limitei bunei-cuviințe publice.

Cum răspund birourile de informații la apelurile telefonice?

- DACĂ TESEU AR FI AVUT TELEFON... ● AMĂNUNTE NECESARE
- CÎND CE E SIMPLU SE COMPLICĂ
- CÎTEVA CONCLUZII ȘI PROPUNERI

Nu mai e nevoie să precizăm că pentru un oraș mare, mai ales pentru București, informațiile telefonice sunt o necesitate majoră. Căci orașul modern, oricât de perfect s-ar conforma geometriei fizice și sociale, rămâne, tocmai datorită complexității sale, inaccesibil memoriei, asmeni unui veritabil labirint.

Inițiativa de a se organiza în instituții și întreprinderi mari, birouri de informații telefonice este unul dintre aspectele atribuite ale civilizației. Ele își simplifică substanțial încercările, își indică drumul sigur pe care se poate rezolva o problemă particulară, oricât de mică ar fi ea, te ajută să realizezi atât de necesarele economii de timp.

Dacă legendarul labirint din Creta ar fi fost echipat, la fiecare intrare, cu câte un telefon public, bineînțeles, că Teșeu ar fi renunțat să se mai orienteze cu ajutorul firului kilometric dăruit de Ariadna. Ar fi intrat în aparat o monedă, și, formând numerele unui birou de informații — să zicem 05 sau 12 50 26 (biroul de informații privitor la circulația vehiculelor de transport în comun) — ar fi primit indicații certe în legătură cu coordonatele exacte ale Minotaurului...

Deși aici, în București, la locul de muncă sau alundeva în București și vrei să știi la ce oră pleacă avionul spre Constanța. Formezi 17 75 16 (Informații Aeroport Băneasa) și îți se poate răspunde în amănunț. Se joacă vreun maci de fotbal în Capitală? Serviciul 05 poate fi o sursă de informații sigură. Vrei să-ți instalezi un contor electric? La 18 80 00, interior 205, răspunde detaliat biroul de informații al I.D.E.B.-ului. Nimic mai simplu, nimic mai comod.

Urban și... Interurban sau din nou despre timpul pierdut

În ancheta noastră, am „abordat” mai întâi serviciile speciale 03 și 05, ex-

ploatele de Ministerul Poștelor și Telecomunicațiilor. Despre 03 s-a scris mult și poate se va mai scrie. Dificultatea principală a acestui informator public le izbește de a primele încercări. Ai impresia că rolul lui este de a-și răspunde prin tonul clasic, devenit prin repetiții neconveniente agasant: o-cupa! 05 a debutat de cîțiva ani în artera telecomunicațiilor; concepția lui este ideală, dar meștehna constă, pe alt plan, tot în inabordaibilitatea lui; nu poate fi solicitat decât de la un telefon particular sau de la un oficiu cu cabina „interurbane. Pentru informațiile care se taxează cu 50 sau 75 de bani, faptul ar părea justificat; de asemenea, pentru „deșteptările” matinale (care ar putea de apă la moară amatorilor de „renghiuiri”). Dar majoritatea informatorilor furnizează de 05 se plătesc cu 25 de bani (dacă cu a fi). Pentru acestea din urmă, serviciul tehnic din Ministerul Poștelor și Telecomunicațiilor n-ar putea oare modifica sistemul de exploatare în așa fel încât să poată fi obținute și de la un telefon public? Tovarășii Aurelia Vasiliu, șefa serviciului de exploatare 03 și 05, ne-a precizat că în Capitală sînt 52 centre cu cabine telefonice interurbane. Nu credem că acest număr poată acoperi cererile bucureștenilor sau ale celor în trecere prin București. Și apoi, nu li se pare organizatorilor că e cam incomod să alergi după un astfel de oficiu pentru a obține o simplă informație?

Cum un număr insuficient de posturi — 6 în total — funcționează și serviciul de Informații C.F.R. Se sună mult, informațiile se obțin greu. Întrebăm, în dimineața zilei de 8 august a.c., de ce inițiere cu răspuns, telefonista 45 ne-a răspuns că lipsesc de la posturi patru colegi și că este imposibil să facă față. Șeful secției C.F.R., ing. Sabin Petreanu, nu cunoștea cauza dificultăților create: „Precis nu știu dacă norma e corectă. Am venit acum din concediu”. În ziua de 12 august — aceeași situație. Discuțăm cu ing. Ion Pandele, șeful secției C.F.R. de servicii în luna respectivă. Nu cunoștea nici dînsul problema. În schimb, ne-a furnizat o informație suplimentară: „De multe ori căteșii se deplasează personal la gară pentru informațiile necesare, intrucît telefonul nu le-au obținut”. Cine, dacă nu în primul rînd conducerea stației, ar trebui să tragă concluziile necesare?

Cu multă dificultate se obține și biroul de informații telefonice de aici (14 51 60) — care deservește parolă O.N.T.-ul și Mășinexport — după cum am aflat, o singură operatoare lucrează pe 220 de circuite I (media: circa 3 minute pe fiecare circuit). Mai e nevoie să cronometrăm timpul pierdut al cetățeanului?

Un telefon foarte util pentru bucureșteni este cel al biroului de comenzi taximetrice și furgonete. Vrei să prinzi într-o oră primul tren, avionul, să mergi în vizită, la un spectacol sau de transportul mobil în noul apartament primit. Formezi, așadar, 12 02 40. Repeți numărul. Îl repeți de mai multe ori pentru că sună ocupat. După aproape 30 de minute, lipsă în care nerăbdarea, oricât ai fi de calm, îți răcoștește loți nervii, obții apelul. „Doriți un taxi? Ce număr aveți?” Te execuți imediat. Locuștii destul de departe și ești dormit de e-ai asigură că mai repede transportul. Aștepti. Ești sunat după zece minute și tu să spunei că nu sînti deocamdată taxiuri. Ai pierdut... pentru că pînă la plecarea trenului sau începerea spectacolului la care aveai bilet ai mai rămas 20 de minute și...

De ce aștia pierdere de timp pentru un răspuns pe care l-ai fi putut avea în câteva clipe? N-ar fi mai bine dacă cetățeanului i s-ar face legătura direct cu stația de taximetri mai apropiată?

Cum funcționează birourile de informații ale unor sfaturi populare raionale din Capitală, instituții cu care ai de-a face, de multe ori, în momente care îmbracă, ca să spunem așa, un caracter solemn? (Te căsătorești, vrei să obții o locuință nouă, aduci pe cineva în spațiul tău sau „le extinzî...”). Continuându-ne ancheta, telefonăm anonim la serviciul pentru reglementarea spațiului locativ al raionului I Mai. Vrem să aducem o rudă în spațiul tu și știm cu ce fel de acte trebuie să operăm. Inspectori de serviciu ne răspund de politicos, amănunțit, și ne invită cu acționale necesare.

Procedăm asemănător, telefonăm la Starea civilă din cadrul Statului popular raional 30 Decembrie. De data aceasta „ne căsătorim”. Tovarășii Verona Negulescu, funcționar principal, încurajându-ne cu un aer sărbătoresc, ne precizează modul cum trebuie să acționăm și ne invită la sfat. Totul redevine simplu și comod.

bine dacă cetățeanului i s-ar face legătura direct cu stația de taximetri mai apropiată?

Și totuși uneori e simplu!

Antrenat de aceste rezultate, din nou am înțeles, telefonăm la serviciul pentru reglementarea spațiului locativ din cadrul aceluiași sfat raional. Sondajul nostru a trebuit să suporte așa cum mai multe „faze”. Am format dec. 13 70 92. Sună lung, interminabil, timp de cinci minute. Am greșit numărul? Repetăm. După alte cinci minute de așteptare, în sfîrșit, ni se răspunde sever: „Co doriți dumneavoastră?”. „Vrem să facem un schimb de locuință și nu știm cum se procedează într-un astfel de caz”. Sec; trîtat; „Nu avem voie să dăm informații prin telefon”. Și trînteste receptorul în furcă. Un calcul chier sumă arată:

3) cu mai mult de jumătate din cei care vin la ghișeu de registratură — informații al spațiului locativ doresc o simplă informație, intrucît nu există nicio altă modalitate de a o obține;

2) cu așteptatul la rînd și cu drumurile încoace și încolo se pierd anual milioane de ore, balanța inclinand spre orele de producție;

funcționarii de la ghișeu respectiv, care ezită să rezolve probleme, sînt hărțuiți cu numeroase întrebări cărora — uneori din enervare sau pur și simplu din neînțelegere — nici nu le dau un răspuns mulțumitor.

Este deci în interesul publicului larg și în interesul interesului desfășurării muncii ce și la serviciile de spațiu locativ să se organizeze — parțial cu o informație scrisă cit mai detaliată, astfel vizibil și accesibil la orice oră — și posturi de informații telefonice. A aceste posturi trebuie să fie deservite de oameni competenți și responsabili, informați asupra lucrărilor curente ale serviciului și care să lucreze în tur, în tot cursul zilei.

„Împlinirile” dezvoltate în cadrul anchetei noastre, care și altele asemănătoare, ridică semne de întrebare care în, așa cum am mai subliniat, direct de confortul vieții noastre cetățene, de timpul liber al cetățeanului, de buna funcționare a instituțiilor și întreprinderilor cu trafic social bogat. E obligatia tuturor conducătorilor de întreprinderi și instituții să acționeze în sensul modernizării, perfecționării, ridicării gradului de civilizație a serviciilor în unitățile respective, în primul rînd prin organizarea unor servicii de informații — personale și telefonice — corespunzătoare, care să scutească publicul de drumuri inutile, de complicații și șterșiri, care sînt economisite la maximum timpul. De cele mai multe ori asemenea măsuri nu presupun nici măcar eforturi materiale deosebite, ci doar ceva mai multă sollicitudine față de diversele interese ale cetățenilor.

Paul TUTUNGIU

ANOTIMP AL ÎMPLINIRILOR, PE MUREȘ

(Urmare din pag. I)

șelor străbătute nu s-a destăinuit, minut cu minut, ce a vibrat rezonanță a istoriei. O istorie în care, începînd cu neuitatul august de acum douăzeci și doi de ani, cuvîntul partidului a avut înfăptuirea, cu strălucire, acoperirea în metal nobil a faptelor, a preocupării neobosite pentru a asigura, prin crearea și consolidarea noii societăți, propășirea întregii națiuni socialiste.

și locuri împodobite generos cu edificii impunătoare ale socialismului — a fost deopotrivă o călătorie în peisajul istoriei trecute, în realitățile prezente, în perspectivele mobilizatoare ale viitorului. Forțe de realizare a acestor perspective, clarvizanțe și fermilatele cu care comuniștii ne cheamă spre ele, își află un temic în zbor în legătura partidului nostru cu masele, cu oamenii muncii din tinuturile, orașele și satele României socialiste.

Trecînd prin inima acestei țări, rîul Mureș inchiupie — alături de legendarul său frate Olul, alături de alte așezări — una din arterele cărora timpul de astăzi al patriei le imprimă linierea fără bătrînețe. Brațe puternice ale luminii, magistralele termocentralei Luduș trimt flutururilor românești una din cele mai noi și mai fierbinți îmbrățișări. Cooperatorii din Simarlin, din Cucerda, și nu numai dinții reușesc în doar cîțiva ani să dezvolte o puternică bază tehnico-materială și productivă. La Tirgu Mureș-ului industrial și universitar, la Tîrnăveni petrochimiei, la Gheorghieni, la minele Bălan, la Miercurea Ciuc, la Reghin, pretulindeni în regiune, oameni tineri și virșnici, de diferite profesii și naționalități, dar de-o singură frumusețe spirituală și iubire de țară, trăiesc bucuria acestui august. August sărbătoros — plin de rezonanțe istorice, cărora li se adaugă ecurile însuflețitoare ale înaltei vizi — în care am simțit o și mai temeacă apropiere, o și mai profundă îngemănare în aceeași generoasă desfășurare de energii creatoare a marii noastre familii, a României socialiste.

linierul conducătorilor de partid și de stat, în frunte cu tovarășii Ceaușescu, de-a lungul Tîrnavei Mici, Mureșului și Olhului superior — rîri

Înalta menire a controlorului

Am analizat, pe scurt, la **Interpreting „Textila”** din Pitești, activitatea controlorului tehnic de calitate. Primul interlocutor a fost tov. STEFAN DICULESCU, directorul adjunct al întreprinderii. Dispunem de un serviciu C.T.C. bine organizat, încadrat cu personal cu experiență îndelungată. Mai avem noi, pe lângă cele două servicii de control, un serviciu de control tehnic de calitate. Dar, în general, simțim mulțumiri. Controlorii își fac datoria. Ce arată faptele? Cu o consecvență demnă de o cauză mai bună, întreprinderea a înregistrat, an de an, refuzuri de mărfuri, a căror valoare a depășit, în medie, 5 milioane lei. În primul semestru al anului în curs, beneficiarii i-au respins, printre altele, 12.000 metri liniari de țesături. Unii controlori de calitate, obișnuiți cu diferențele de nuanțe și de culoare între margini și fond, cu țesături care nu corespund marelui aprobat și omologate, au dat cauze liberă produselor cu aceeași ușurință de care au dat dovadă și în anii trecuți.

E instructiv, în acest sens, să consemnăm părerea maestrului VIRGIL NICOVĂLA, din sectorul finisaj al fabricii: *„Aveți o cifră controlori buni, care nu fac rabat niciodată. Alți controlori sunt insuficient pregătiți, n-au experiență și nici cunoștințele necesare pentru a analiza competent defectiunile de calitate apărute în diferite faze ale procesului tehnologic. În plus, anumiți controlori de la rampele finale de control nu provin din rândul finisajului, au o pregătire inferioară acestora și, cum se spune, pot fi duși ușor de nas.*

Citeva precizări. Practica arată că nu trebuie să ai o pregătire înaltă pentru a observa niște diferențe de nuanță la țesături, sau alte asemenea defecte, ușor sesizabile. La „Textila” e vorba nu numai de faptul că „alți controlori sunt insuficient pregătiți”, dar și de o remanent în fața anumitor lipsuri care se perpetuează de la an la an în materie de calitate. Această mentalitate a unor controlori, care consideră că diferențele defecte sunt inevitabile din moment ce se repetă, precum și practica lor reproabilă de a le trece ușor cu vederea constituie una din cauzele formalismului activității C.T.C.

— Dacă ar fi numai atât — a intervenit în discuție tov. ing. VASILE NICOLAESCU, șeful serviciului C.T.C. al „Textilei”. Mai grav este faptul că atunci când vrem să rupem cu „tradiția” nu sîntem încurajați de conducerea întreprinderii. Inginerul șef-adjunct, Alexandru Zulu, nu o dată a căutat să ne „convingă” să aplicăm cu ușurință ștampila C.T.C. pe mărfuri care nici pe departe nu corespundea calitativ. Ba mai mult, el și alți tovarăși din conducerea fabricii nu iau în considerare unele sugestii ale noastre privind îmbunătățirea procesului de producție. Am solicitat, de pildă, ca la mașinile din sectorul finisaj să fie afișate parametrii lor principali, pentru ca munca controlorilor să se desfășoare în cunoș-

tință de cauză, dar propunerea noastră nu a fost luată în seamă. Am cerut ca marfa să circule pe fluxul tehnologic cu fișa de lot; aceasta, pentru a determina cu ușurință locurile de unde au pornit produsele cu defectiuni: la fel, nu ne-a ascultat nimeni.

Din cele relatate se desprinde că, la „Textila” din Pitești, caracterul formal al controlului de calitate are ca izvor și preluarea la care acesta este supus, în unele perioade, din partea conducerii tehnico-administrative. Adepții ai practicii „producția globală” să fie realizată cu orice preț, unii membri ai conducerii fabricii ignorează normele de calitate, ceea ce aduce prejudicii eficienței economice, și manifestă tendința de a lăsa să se strecoare în rețeaua comercială sau la beneficiarii produselor necorespunzătoare calitativ.

Insistăm asupra gradului de pregătire a controlorilor de calitate. Aceasta, deoarece producția întreprinderilor noastre industriale, complexă și de o tehnicitate tot mai ridicată, necesită nu numai muncitori de înaltă calificare, care să minuiască utilajele moderne, să aplice pe scară largă procedeele tehnologice perfecționale, ci și controlori competenți, capabili să aprecieze realist și operativ caracteristicile care definesc nivelul calitativ al produselor.

Să cercetăm care e situația în această privință la „Electronica”-București. Din cei 282 de controlori existenți în prezent în secțiile de producție, 12 la sută dintre ei sînt necalificați, iar printre cei considerați „calificați” se află absolvenți de școli comerciale, de aviație și de mecanică. Ce fel de control de calitate pot face asemenea oameni dacă ei înșiși nu cunosc subtilitățile meseriei de electronist? Evident, în mod automat, ei acceptă ca bun tot ce li se pune sub ochi, rolul lor rezumându-se la a manipula piesele și produsele. Sau să revenim la „Textila” din Pitești. Aici, din personalul C.T.C., aproape jumătate a constituit din oameni care dețin sarcini obștești permanente. Ei nu folosesc întregul timp de producție pentru a-și îndeplini atribuțiile de control cu exigență produsele, nemai-voind de faptul că nu-și exercită rolul activ în perfecționarea procesului de producție.

Obiectivele majore care stau în fața întreprinderilor în cînd, în ce privește ridicarea nivelului calitativ al producției, impun o selecție exigentă a celor care au sarcina de mare răspundere de a veghea la calitatea produselor. Din C.T.C. trebuie să facă parte cele mai destoinice cadre din întreprindere, „elita” colectivului de muncitori, tehnicieni și ingineri.

O dată corpul de control selecționat, conducerea de întreprindere au îndatorirea să acorde maximum de atenție, să facă din el un veritabil radar, prin intermediul căruia să fie captate toate pulsațiile complicatei mecanice de producție care privesc calitatea.

ca noastră, cel mai eficient este controlul interfazic. El și-a dovedit din plin utilitatea. Abaterile de la tehnologie, o dată sesizate, sînt pe loc remediate. Totodată, prin controlul final se pun la punct cele mai mici detalii legate de aspectul confecțiilor și tricotajelor — latură importantă care definește calitatea produselor fabricii, prevenindu-se livrarea către comerț a celor cu o „față” neatrăgătoare. Socotesc că trebuie precizate mai bine câteva probleme. Ocupându-se de genuri diferite de operații, cele două forme de control acționează diferentiat. Nu este vorba de o repetare de atribuții. De aceea, controlorii interfazici trebuie să aibă o înaltă calificare, pentru a fi capabili să indice și soluții

lui confecțiilor și tricotajelor, despre care vorbea directorul tehnic al fabricii, ci și altor neajunsuri de ordin calitativ. Fapt este că prin ultima filieră a controlului de calitate — cea finală — se strecoară produse cu defecte de fabricație. De aceea, ar fi util ca conducerea întreprinderii să-și revizuiască părerea, potrivit căreia organizarea actuală a C.T.C. ar fi impecabilă.

Redăm, în acest sens, părerea tov. CONSTANTIN TUDORAN, doctor în economie: *„Holărîtoare este concepția de la care se pornește în organizarea controlului tehnic de calitate. Spunem că pe poarta întreprinderii trebuie să iasă numai*

celălalt înglobează muncă, materii prime și materiale. Numai că cel de bună calitate este recunoscut ca util de societate, pe cînd celălalt se transformă în pierdere. Iată de ce este necesar ca controlul de calitate să manifeste aceeași înaltă exigență de la recepționarea materiei prime, pe toate treptele de fabricație, pînă la etapa finală, ponderea principală ocupînd-o controlul interfazic.

În funcție de această necesitate, se impune ca ministerele economice să examineze dacă organizarea activității C.T.C. corespunde specificului fiecărei ramuri și întreprinderi.

Concluzia nu este gratuit-

Măsura luată, de a slăbi controlul interfazic la montaj, nu s-a dovedit salvatoare. În primul semestru din acest an, întreprinderii i-au fost respinse la recepție peste 2.000 aparate de radio și televizoare. Iar cele mai multe dintre defecte se datorează tocmai montajului: rezistențe insuficient fixate, sonorul nereglat, lipituri slabe, butoanele ecranelor fixate necorespunzător, jocul imaginii.

Nu numai concepția care stă la baza organizării este esențială, ci și modul în care funcționează angrenajul controlului tehnic de calitate. Cîteva aspecte în acest sens le-am constatat la fabrica de încălziminte „Progresul” din București. În

damă recepționați (purtau pe ei ștampila C.T.C.) prezentau vizibile defecte de fabricație: branți și țâpi deslipite. Incomodat de rezultate, șeful C.T.C. a încercat să se asigure că sîntem martorii unui simplu accident și că de vină sînt unii maeștri care nu supraveghează corect procesul de fabricație. A omis să ne amintească de controlorii finali care-și puseau ștampila C. T. C. pe respectivele produse. Chiar controlul interfazic nu funcționează întodeauna în condiții optime. Dintr-un lot de 105 perechi de pantofi, verificat de controlorul final Imre Nagy, în timpul cit am stat în fabrică, peste 20 au fost găsite cu defecte, care puteau fi

Exigență, metode avansate

Ce factori asigură sprirea rolului și importanței C.T.C. în viața întreprinderii? Ei sînt multipli. Influența anora am văzut-o „pe viu” la întreprinderea „Aurora” din Capitală.

— Conștiințozitatea celor aleși să lucreze în corpul de control tehnic de calitate, dublată de o înaltă competență, sînt precondiții — ne-a spus tov. ing. AURELIA DRĂGHICI, șefa serviciului tehnic. Și pot spune că noi avem un asemenea corp de control. Dovada: de peste doi ani de zile nu am înregistrat nici un refuz de calitate. Tot ce am livrat a fost apreciat ca ireproșabil. Fiecare dintre controlorii de calitate se pronunță asupra unor probleme ale procesului de fabricație făcut să crească neînșur de mult greutatea cuvîntului lor. Nu-mi amintesc un singur caz în care sesizările controlului tehnic de calitate să fi fost trecute cu vederea de conducerea întreprinderii. Aș spune mai degrabă că s-a încetăținit o lege nescriasă: imediat ce controlorii au constatat defectele fabricii anumele încălcări ale tehnologiei de fabricație, consultîndu-se factorii de răspundere, se iau măsurile necesare.

La „Aurora” s-a adoptat și un procedeu eficient de cointerare materială a controlorilor de calitate. Premiera lor se face numai în funcție de calitatea produselor. O eventuală neîndeplinire cantitativă a planului nu are nici o repercusiune asupra câștigului controlorilor. Lunar, li se înmînează câte 10 taloane de calitate. Pentru fiecare bucată de țesătură necorespunzătoare calitativ, care ar intra în magazia fabricii, cu ștampila C.T.C., se ridică un talon de calitate controlorului respectiv. La sfîrșitul lunii, în funcție de numărul taloanelor retrase, se face și premierea.

— Ca o recunoaștere a exigenței cu care colectivul nostru se ocupă de ridicarea calității producției, ne-a relatat tov. ing. Aurelia Drăghici, este hotărîrea comitetului de a retrage din întreprindere organele sale de control al calității și acordarea dreptului de a se expedia toate mărfurile prin autorecepție.

Experiența „Aurorei” merită întreaga atenție. Ea ar putea fi studiată și de alte unități industriale, din alte ramuri, nu numai de industria ușoară, printre care Combinatul de industrializare a lemnului din Pitești. Dintr-o proastă înțelegere a economiei de forță de muncă, la acest combinat cu 9 fabrici, controlul tehnic de calitate numără doar 15 oameni: un inginer — șeful serviciului — restul fiind tehnicieni cu o pregătire potrivită profilului fabricii în care-și desfășoară activitatea. Controlorii sînt repartizați cite unul pe schimb. În prezent sînt neacoperite cu controlori 5 schimburi: două la fabrica de mobilități și cite unul la fabricile de plajă, rîșinoase și lăzi.

— În asemenea condiții, facem și noi ce putem — ne spunea cîțiva controlori de calitate. De regulă, ne rezumăm la controlul final și acesta prin sondaj. După ce că controlul e aproape simbolic, C.T.C. își mai au și nesansa că periodic, o dată pe lună, li se impută că ar fi prea exigenți.

— Avem mare noroc că conducerea combinatului este înțelegătoare... dar numai pînă în ultima decadă, cînd ni se recomandă să fim mai elastici — arăta tov. ing. DUMITRU TĂTARU, șeful serviciului C.T.C. de la C.I.L. Pitești.

— Multe din industria electrotehnică, din ramurile producătoare de bunuri de larg consum.

Evident, problema în discuție nu poate fi epuizată în cadrul unei anchete. Ceea ce este important — controlul tehnic de calitate trebuie să se acorde întregă atenție de către ministerele economice conducerea de întreprindere, el fiind unul dintre factorii principali ai perfecționării continue a calității produselor, ai dirijării proceselor tehnologice moderne. Formalismul și îngrijirea competenței controlului tehnic de calitate, lipsa unei organizări judicioase, care se mai constată în unele unități industriale, trebuie înlăturate de urgență. Numai în acest fel C.T.C. va deveni un instrument de creștere a eficienței activității economice.

UN COMPARTIMENT DE MARE RĂSPUNDERE

CONTROLUL ANCHETA „SCINTEI” TEHNIC DE CALITATE

In lumina sarcinilor trasate de Congresul al IX-lea al P.C.R., ridicarea continuă a nivelului tehnic și calitativ al produselor constituie obiectivul central al întregii activități economice a întreprinderilor. Subliniind din nou importanța acestei sarcini, în cadrul vizitei conducătorilor de partid și de stat în regiunea Mureș-Autonomă Maghiară, tovarășul Nicolae Ceaușescu a arătat că „trebuie să acordăm mai mare atenție îmbunătățirii calității produselor, pentru că numai în acest fel vom putea ca produsele noastre să satisfacă cerințele economiei și ale populației și să poată concura cu produsele similare de pe piețele externe”. În ridicarea sistematică a calității produselor, un rol important revine serviciului C.T.C., care are sarcina majoră de a veghea la înalta calitate a producției de-a lungul întregului proces de fabricație, de a nu permite ieșirea pe poarta întreprinderii a nici unui produs care se dovedește a fi necorespunzător. Cum funcționează controlul tehnic de calitate, de ce mai stăruie formalismul în activitatea C.T.C.-ului din unele întreprinderi? Se ridică actuala lui organizare la nivelul cerințelor producției moderne? Ce factori favorizează creșterea rolului și competenței controlului tehnic de calitate în viața economică a întreprinderilor?

de remediere atunci cînd se constată abateri de la tehnologie sau defectiuni în desfășurarea procesului de producție. Așadar, este necesar ca controlorii interfazici să posede o calificare la nivelul unui maestru. Cîi primește controlorul de la rampa de produse finite, este nevoie ca pregătirea lui să se situeze la nivelul de complexitate a operațiilor ce se execută în acest punct final al fabricației.

Organizarea infățișată este inatacabilă numai pînă cînd confecțiile și tricotajele ajung la recepția comerțului. Ce se întîmplă aici? — Fiecare ar fi ca o bună organizare a C.T.C., completată cu o înaltă competență și exigență din partea controlorilor de calitate, să nu dea naștere la divergențe de ordin calitativ, ne-a precizat tov. VALERIU MARCU, din serviciul calitate textile confecții din Ministerul Comerțului Interior. Realitatea e însă alta. În primul semestru al acestui an, comerțul a refuzat fabricii de confecții și tricotaje „București” produse în valoare de peste 1,8 milioane lei.

Refuzurile amintite nu se datorează numai aspectu-

produse de cea mai bună calitate. De acord! Dar cu rebuturile care mai rămîn în magazia ei ce se întîmplă? Accentuez, în circuitul economic trebuie să intre numai produse foarte bune, care au o eficiență economică ridicată. Problema care se pune este să asigurăm livrarea întregii producții fabricale, sau a celei mai mari părți a ei, — fără a face concesii calitative. În acest context cred că concepția de organizare a C.T.C. trebuie schimbată: în loc de a limita rolul lui numai la prevenirea ieșirii din fabrică a produselor cu defecte, el trebuie de la început orientat spre acest imperativ: din prima fază a ciclului de fabricație — produse de cea mai bună calitate!

Punctul de vedere ni se pare interesant. El vizează o schimbare a ponderii controlului final în ansamblul activității C.T.C. Economiei nu-i este deloc indiferent dacă un produs necorespunzător a păturs în circuitul ei, dar nici dacă altul asemănător s-a rebutat. Și unul și

tă. Cel puțin în cazul uzinei „Electronica” din Capitală, necoțirea controlului Interfazic este una din cauzele stabeli calității a anumitor produse.

— Și noi folosim controlul interfazic completat de cel final — ne-a spus tov. ing. HERBERT RIESENBERG, șeful serviciului C.T.C., însă, cu unele corective de la linia clasică. În ce sens? Un control interfazic, preventiv, facem în secțiile prelucrare. Aici se cercetează aproape piesă cu piesă. (Mai înainte am arătat că unii din controlorii de la „Electronica”, cei necalificați, nu au pregătirea pentru a deosebi piesele bune de cele defecte — n.r.). Prin sondaj, se verifică calitatea subsansamblor. În secția montaj am reventat la controlul interfazic în punctele-cheie. Facem doar controlul final.

— De ce s-a procedat așa? — Am constatat că controlul interfazic la montaj scadea atenția muncitorilor față de calitatea lucrărilor (?!)

diagnosticarea lor, de mare ajutor ne-a fost tov. ION MĂRĂȘAN, șeful serviciului C.T.C.: *„Aveam 85 de controlori buni. Majoritatea lor sînt tineri absolvenți ai școlii profesionale și lucrează la controlul interfazic. La controlul final însă, există muncitori cu experiență îndelungată.*

— De ce totuși produsele necorespunzătoare trec cu ușurință prin „sita” controlului de calitate? Cui se datorează refuzurile de 3,3 milioane lei, înregistrate pe primul semestru? — Nu-ș putea arăta toate cauzele. Cred însă că practica de a crea periodic controlorii de la o bandă la alta, așa cum s-a procedat pînă nu de mult, a slăbit mult exigența acestora. Acum lucrurile stau mult mai bine...

Nu și-a terminat bine vorba interlocutorul, cînd dintr-un colț al secției de control produse finite s-a auzit chemat. Cel care-l solicita era recepționerul comerțului, tov. TEODOR FULGA.

— Ce facem? Nu pot primi lotul pentru Sibiu. Intr-adevăr, pantofii de

observate încă de la eroarea cauzate.

Faptele arată că nici conducerea întreprinderii nu manifestă suficiență fermitate în privința calității. În loc să atace frontal problema, să ia măsuri care să ducă la creșterea răspunderii muncitorilor, tehnicienilor și controlorilor față de calitatea produselor, ea face, adesea, apel la bunăvoința organelor comerțului.

De exemplu, adresată C.T.C. „Bacău”, se implorea: „Avînd în vedere bunele relații care există între întreprinderile noastre, cit și faptul că noi am rezolvat favorabil unele greutăți întîmpinate în activitatea dv., prin livrarea suplimentară a unor mărfuri, schimbarea de modele etc., vă rugăm a lua din nou în studiu cererea de penalizare și a concilia favorabil”. Nu prin concesii reciproce, nici învoia „bunelor relații” va putea conducerea de la „Progresul” să extrînce refuzurile, ci numai prin-o temelnică muncă de pregătire a cadrelor, de creștere continuă a răspunderii și exigenței controlului tehnic de calitate.

Zilnic, la rampele de control ale întreprinderii textile „Dacia” din Capitală trec cite 125.000 metri liniari de țesături. Foto: M. Cioc

Interfazic sau numai la producția finită?

Indiscutabil, modul de organizare a controlului tehnic de calitate își pune amprenta și influențează pozitiv sau nefavorabil eficiența lui. Ce se constată

în acest domeniu? Ne aflăm la Fabrica de confecții și tricotaje „București”. Discutăm cu tov. GHEORGHE STĂNESCU, directorul tehnic al întreprinderii: *„În fabri-*

Anchetă realizată de Gheorghe CIRTEA, Ioan ERHAN, Ilie NEACȘU, Petre NEDELCU

Jubileu coleg, mă vei ierta, nu mă îndoiesc, ești prea înleptat și bun ca să nu procedezi astfel, că înțeleg, de data aceasta, noțiunile obișnuite ale corespondenței, îngăduindu-mi să-ți răspund public, coram populo, cum am fi zis cu o leacă de pedanterie în anii studenției noastre. Îmi permit acest lucru, conștient că rindurile mele nu au o valoare literară, dar mi se pare că problemele abordate în scrisoarea la privesc o categorie mult mai mare decât a mea, aproape pe toți intelectuali ai țării care și desigur activitatea în țară și în provinciile românești. Președintele — am avut și eu numeroase prilejuri să mă convins — se produce o impresionantă renaștere spirituală, se realizează în toate domeniile lucruri uimitoare, care înfrumusețează patria și viața poporului, se înnoadă firesc firul istoric și cultural. Noi nu clădim viitorul pe umbrele unui vis, ci pe fundamentul traic al bunelor tradiții, pe care le descoperim cu pietate și le așezăm cu luciditate științifică la temelie vieții noastre de azi și de mâine. După cum bine ai observat, partidul și statul nostru au creat toate condițiile materiale și spirituale înfiorării științei, culturii și artei socialiste. Au apărut, astfel, reviste în capitala de regiuni, reținând dintr-o perspectivă nouă veche tradiții ale culturii românești. Ești mîhnit, însă, pe bună dreptate, că unele reviste valorifică încă numai într-o mică măsură forțele creatoare, munca și cercetările intelectuale din respectivele regiuni, străduindu-se, în schimb, să îngheștie în paginile lor nume mai mult sau mai puțin strălucitoare, numai fiindcă sînt de la București. Bănănuiește că un redactor o spună de „provincie” și de „provincialism” și o justifică, aspi-rînd, ca și el, la dimensiunile mari ale culturii. Te cutremură pe lângă vechea imagine a orașului și a intelectualului de provincie adeseori cu un orizont spiritual mărginit, așezînd, în loc de cărți, pe poliele din casă oale cu smîlînă, sticle cu lăcuș și borcane cu măslăvău! Mă uie, însă, că în ochii tăi strălucesc, de zădărnici, a vechilor figuri de provincie s-a deslășurat o viață culturală impresionantă. Lași să vorbească Convoorbirile literare, scrise de provincialii

M. Eminescu, T. Maiorescu, Ion Creangă, Iacob Negruzți și alții; tot lași să vorbească Contemporanul lui Gheroa, La Sibiu se lipărea Lucașăfărul, la care colaborau provincialii Oclavian Goga, Ion Agărbiceanu, Sextil Pușcariu, Liviu Rebreanu, alături de numeroși profesori: Al. Ciura, Ion Borcia, care au fixat, fiecare, după puterile lui, pentru viitorime, imaginea unei Transilvanii frîmțate de luptele pentru independență și unitate națională. La Vălenii de Munte un alt provincial, N. Iorga, membru a numeroase academii străine, a făcut să apară reviste și cărți de un interes deosebit pentru dezvoltarea literară românească. Ca să nu mai pomenim de Camil

lele. Personalitatea umană poate înflori oriunde e nevoie de aceasta. Personalitatea umană, nu ca o excepție individuală, ci ca o lege a societății noastre. Tu ai dreptate cînd crezi că, dacă e adevărat că geniile, marile personalități științifice, artistice, ca și literare ale unui popor indică piscurile cele mai înalte pe care le atinge forța sa spirituală într-un anumit moment istoric, e la fel de adevărat că o cultură națională nu se poate afirma în toată amploarea și complexitatea ei decât atunci cînd conlucrează toate potențele ei științifice și intelectuale, feli aceia care s-au pregătit într-un fel sau altul pentru a ocupa un loc în frontul

crează cu dezvoltări și modestie la cercetarea trecutului istoric și cultural al regiunii, al orașului sau al satului respectiv, cu rezultate excelente. Prin rivina unor asemenea oameni s-a dezvoltat în comuna Rășinari, de lângă Sibiu, un excelent muzeu etnografic; doi harnici profesori de la liceul din Orăștie au întocmit o ingenuoasă și utilă hartă literară a țării care în loc să fie ghimurată și difuzată prin școli, stă ghemuită de ani de zile în dulapul unui birou înolent. Un profesor (L. Lăzărescu din comuna Orăștie) de la Școala Politehnică din București, pe care o părește, tot pentru o școală tehnică, de mare reputație, pentru cea din Dresda. Să reținem acest detaliu: Pallady își începe viața conștientă ca matematician. La Dresda însă el își dă seama că nu era făcut pentru inginerie și că măntura lui era să devină pictor. Părăsește școala și pleacă la Paris, unde mai întâi se supune învătășirii lui Puvis de Chavannes, care-i era rudă, prin soția, Maria Centeziano, una din femeile cele mai remarcabile ale epocii, după cum mărturisesc contemporanii. De aici, el trece în atelierul lui Gustave Moreau, care avea reputația de a fi cel mai interesant profesor al Școlii de Belle-Arte din acea vreme.

SCRISOARE CĂTRE UN COLEG DIN PROVINCIE

Ion Dodu BALAN

Petrescu, care scotea la Timișoara, Banatul, sau de alții alții scriitori ce-au făcut să strălucească viața culturală a orașelor de provincie prin munca lor. Toți cei pomeniți și încă alții au fost cîndva „provinciali” și azi strălucesc pe firmamentul culturii noastre. Desigur, multă vreme ideea de provincie și provincial a avut la noi pentru unele spirite, un sens adînc peiorativ, constituind în schimb pentru scriitorii generosi subiecte de dramă conștiii, în lucrul unde nu se înfîlța nimic, în care se mișcă finele chinute sau se ofileau firuri și se prăbușeau visuri. Aștăzi s-au înălțat cauzele și au dispărut efec-

nostru ideologic. Fructificarea tuturor energiilor creatoare, la proporțiile valorilor intrinsece, mi se pare și mie o condiție esențială pentru dezvoltarea organică și armonioasă a oricărei culturi. Obiectiv, nu pot locui în Capitală sau ocupa posturi de redactori toți aceia care se îndalță, cîscă cu cercetarea trecutului cultural sau cu creația artistică. Cel mai mult nici nu doresc acest lucru, fiind puternic legați de meseria lor, de locul de muncă, de viața oamenilor cu care s-au obișnuit. Sînt mi și zeci de mii de oameni dotați, talmenic pregătiți în domeniul lor de activitate, învățători, profesori, activiști culturali, folcloriști, muzeografi etc., care lu-

UN MARE ARTIST, O ÎNALTĂ CONCEPȚIE DESPRE ARTĂ

THEODOR PALLADY „Autoportret”

Anul acesta s-au împlinit 10 ani de la moartea lui Pallady. Aștăzi, personalitatea lui ne apare așa cum ve rămîne pentru totdeauna în memoria și în conștiința noastră. Poate nici un artist român nu și-a făcut despre arta pe care o practica o concepție mai înaltă și mai profundă, un ideal aproape inaccesibil, ca Pallady. Acestea erau rezultatele unei culturi vaste, ale cunoașterii adînci a celor mai înalte opere de artă ale trecutului, totul bazat pe o dispoziție naturală și pe un talent de mare clasă. În lumina acestor criterii el judeca activitatea altora și, mai ales — așa cum reiese din Jurnalul său — aprecia propria sa creație, de care nu era mai niciodată complet mulțumit. Alina sinceritate, atîta severitate în judecări, atîta competență sînt însușiri dintre cele mai rare. Era ieșit dintr-o veche familie moldovenească, nu prea bogată, așa încît părinții lui s-au gândit să-l dea o profesie din care să poată trăi. S-au oprii la cea de

dent de precizie, cit trăiește. Am cunoscut în viața mea doi mari artiști, veniți în eră de la matematici: pe Paul Valéry și pe Pallady. Și pentru poet, ca și pentru pictor, modul în care se exprima nu depindea nici o dată de o impresie momentană, ci era totdeauna ceva profund gândit, ales și selecționat, așa încît să răspundă exact concepției ce se cerea comunicată. Pictorul părea un om ciudat, aspru, neorbi melioș, tranșant, un caracter nu în totdeauna simpatic la primul contact, cu unghiuri ascuțite și chiar cu tepe, care puteau răni pe unii sau pe alții. În acești 10 ani care au trecut aceste detalii s-au uitat, mai ales fiindcă am avut posibilitatea să ne dăm seama, nu de Pallady cel aparent, ci de adevăratul lui fire, de adevăratul temperament și caracter al acestui om cu adevărat excepțional. De atunci, Jurnalul lui din anul 1941 și câteva scrisori adresate unui prieten intim au început să circule. Analizate, aceste documente au revărsat un izvor de lumină asupra vieții, felului lui de a gândi și simți, și activității lui trecute. În Jurnal se găsesc nenumărate pasaje care arată cif de aproape se consideră Pallady față de omul umil din acea vreme, de muncitorul a cărui viață o picta uneori, și cif de doritor era ca, după puțină, să-i vină în ajutor, în timp ce în alte pasaje ne apare atîtuținea lui mergînd pînă la dispreț pentru cei din clasa lui socială. Opera lui este enormă, fiindcă, începînd din 1900, el a lucrat neîntrerunț, fără să se simtă cu nimic în ultimii ani ai vieții efectele vîrstii înaintate. Trăit în mijlocul unor mari prefaceri pe care le-a cunoscut arta, Pallady n-a încetat un moment de a considera că mîna artistului este să redea cif mai profund ceea ce ochiul unui om normal percepe din realitatea inconștientă. Astfel, opera sa îl situează în rîndul celor mai iluștri reprezentanți ai artei noastre realiste.

DIALOG CULTURAL

RENAȘTEREA

Denumirea de renaștere, pentru orientarea artistică italiană din veacurile XIII-XVI, se găsește pentru prima oară la Giorgio Vasari, arhitect, pictor și autor al celebrei lucrări **Viețile celor mai de seamă pictori, sculptori și arhitecți**, apărută la Florența, în 1550. Autorul pune în antefoc arta europeană de la nordul Alpiilor, pe care o bolzează **gotică** (în înțelesul de **barbară**) și arta italiană. Ambele denumiri mai încetățenite, dar afit noțiunea de artă gotică, cif și cea de renaștere au primit cu timpul un conținut mai precis și mai circumscris. În accepțiunea modernă, sub termenul **renaștere** înțelegem cultura și arta din Italia veacurilor XV-XVI, care a influențat apoi treptat, în măsură mai mare sau mai mică, toate țările europene. Formulînd antiteza între **gotic și renaștere**, Vasari a înțeles corect antagonismele celor două concepții, dar nu și profunzimea și amploarea lor, care de fapt implică întreaga sistem teologic. Cu alți mai puțin putea el înțelege și înțelegerea genezei acestor fenomene în contextul lor istoric. Cauzele primare și precursoare care au determinat geneza renașterii au fost de natură economică și socială: dezvoltarea meserieșugurilor și, legate de acestea, înnoirarea comerțului și înflorirea centrelor o-ăstenești, iar în continuare, formarea unei pătri de oameni întreprinzători, anomici în competiții necruțătoare, în care individul era asociat în funcție de abilitatea cu care știe să-și crească drumul. Incepîndu-se aceste dezvoltări se pot descoperi în Franța, Flandra și în Italia încă în veacul al XI-lea, dar consolidarea orașelor se va înfăptui abia în secolul al XV-lea. Orașele se străduiseră să-și asigure independența administrativă, iar în Italia, să-și cucerească și independența politică. Pe plan cultural, era imposibil ca aspirațiile spirituale ale orașenilor să coincidă cu cele ale clasei feudale. În care bisericii li revenea privilegiul de a îndruma. Manifestări ale acestor incongruențe apar încă în cursul veacului al XII-lea de pildă în disputele înversunate, purtate în limitele filozofiei scolastice. Obiectul disputelor îl forma problema teoretică a noțiunii. Pentru teologia numită a realității, realitatea constituie temelie pentru cea a nominaliștilor idelle erau nume

ale unor abstractizări, realitatea fiind lumă pămînteană. Teza primă ducea la concluzia că realitatea supremă e divinitatea, și victoria acestei teze a fost impo- de bisericii, dar pentru orașeni era evident că reală nu putea fi decît existența umană concretă. În domeniul artei, struc-

argumentele necesare și nici știința experimentală nu luase încă ființă. În Academia florentină, înființată în 1440, se discute pe baza concepțiilor lui Plato, a autorului tezei filozofice despre realitatea ideilor, dar se studia cu interes și teza contrară, a lui Aristotel. Discuțiile se deslășurau

fect, cif mai independent, și artiștii de seamă ai renașterii știau să rezolve deopritivă probleme de inginerie, de arhitectură, de sculptură și pictură, avînd cunoștințe de matematică, de filozofie, alchimie, astronomie, literatură, muzică. Ca exemplu poate servi Leonardo da Vinci, care se

triumf al omului

lura ingenioasă a arhitecturii gotice a fost opera acestor meșteșuguri iscusii și tot ei au realizat pe la mijlocul veacului al XIII-lea opere de un realism surprinzător. Sculptorii italieni au recurs uneori și la imprimaturii formale din arta antică, prezentă în nenumărate ruine, pe care au început să le studieze tocmai pentru a găsi soluții mai potrivite unei exprimări realiste. Astfel, se poate vorbi despre o primă manifestare a renașterii.

Prof. dr. docent Virgil VĂTAȘIANU membru corespondent al Academiei

mai pasiona și pentru botanică, optică și încercase să inventeze un planor (cu care s-a prăbușit mortal un ucenic al său). Pentru artele figurative (sculptură și pictură) veacul al XV-lea a fost veacul marilor descoperiri. Interesul pentru om a favorizat genul portretului, conceput ca o reprezentare fizic fidelă a individului, apredîndu-se însă și capacitatea artistului de a pune în valoare însușiri psihice semnificative, cum se înfălșese uneori, chiar cu o uluitoare licșă de menajament. Portretele ele citorilor nu au lipsit nici în trecut din picturile sau sculpturile destinate clădirilor de cult, dar acum portretele citorilor devin mai frecvente și unori invadează de-a dreptul scenele sacre, transformîndu-la în simple prelețe pentru imortalizarea citorilor, la familiile sale, a prietenilor, a autorului (Autoportretul artistului). Problema realizării unui cap de sculptură în care să se miște figurile a fost rezolvată prin colaborare cu matematicienii, elaborîndu-se, prin anii 1430-1435, sisteme proiectiunii geometrice cu ajutorul cărora se putea crea în pictură și relief iluzia spațiului tridimensional. Pentru a cunoaște mai bine structura corpului uman s-au inițiat, ceva mai tîrziu și pe acuns (căci biserica se opunea categoric), studii de anatomie. Leonardo va fi primul artist care a întocmit planșe anatomice pentru un prieten medic, urmînd și probleme de anatomie comparată. Între timp pictorii flammanzi elaboraseră o nouă tehnică, folosînd ca solvent uleiul, care permitea reveniri, corecturi și realizarea efecte mai scilpitore, culori și lumini mai intense. Concomitent s-au dezvoltat artele grafice: desenul în creion, sanguină, cărbune, peniță, ca și xilografia, gravura în cupru și lipar.

într-o atmosferă neîngădită de aprehensiuni religioase, iar argumentarea se înfălșea pe rațiune, nu pe credință. În centrul atenției stătea omul, stăteau năzuințele și posibilitățile omenești, și anume nu ale colectivității, ci ale individului. Orientarea artistică a renașterii pornește de la aceste premise. Cultul religios e respectat, se construiește în continuare biserici, dar morfologia arhitectonică se schimbă. Și aici predomină raționalul. Compoziția de ansamblu se simplifică și efectul monumental e realizat prin mijloace sobre, iar în interior se caută înfăptuirea unității și a armoniei spațiale. În opozitie cu deslășurarea spațială complexă și mistifică a tradiției gotice.

Un loc tot mai important îl ocupă însă arhitectura civilă. Membrii patriatului orașenesc își construiesc palate somptuoase, cu fațade și curți monumentale, cu interioare care să impresioneze prin proporții și prin decorul armonios. Arhitecții se străduiesc să elaboreze forme cif mai potrivite acestui program și recur la tratate și la monumentele antice pentru a găsi soluții. Tendințele raționaliste promovează teoretizarea și publicarea unor tratate de arhitectură, ce de pildă acela al lui Leon Battista Alberti, un fiu de bancher, cu studii universitare la Bologna, un om călător (în țările și în afară, ca exilia) și preocupat pentru pictură, sculptură, arhitectură, perspectivă, cu interes pentru literatură, problema juridică, ocupîndu-se și prin scrieri de toate domeniile acestea. Căzul lui Alberti n-a fost izolat. Insusirea unor cunoștințe teoretice și practice multilaterale era considerată un postulat pentru orice om cif. Individul trebuia să fie cif mai per-

fect, cif mai independent, și artiștii de seamă ai renașterii știau să rezolve deopritivă probleme de inginerie, de arhitectură, de sculptură și pictură, avînd cunoștințe de matematică, de filozofie, alchimie, astronomie, literatură, muzică. Ca exemplu poate servi Leonardo da Vinci, care se

TELEVIZIUNE

- 18.00 — Pentru copii și tineretul școlar : Filmul „Cocoșul și culorile”. Pe ulițele satului românesc. Casa din comuna Gherleuș — raionul Ițeu, reg. Crisana. Transmisie de la Muzeul Satului. Prezintă : Gh. Focșea — directorul muzeului.
- 19.00 — Teledjurnalul de seară.
- 19.20 — „Realizări” — reportaj filmat în cele 16 regiuni ale țării.
- 19.40 — Memoria easelor : „Ion Ghica”, film realizat de Studioul de televiziune cu prilejul împlinirii a 150 de ani de la nașterea scriitorului.
- 20.00 — Muzica a ancorat la Mamaia !
- 20.30 — Filmul serial : „Supraviețuitorii”.
- 21.00 — Filmul : „Valurile Dunării” — producție a Studioului „București”.
- 22.30 — Teledjurnalul de noapte.
- 22.40 — Buletinul meteorologic.

CINEMA

- ACOLO UNDE CARPAȚII ÎNȚINESC DUNAREA — cinemascop — APUSENI — CALĂTORIE ÎN PARADISUL PĂSĂRIILOR — PRIVEȘTI CARPATINE „POIANA URȘILOR” — RĂȘINARI — PE POTECI DE MUNTE : Timpuri Noi — 9-21 în continuare.
- COPLAN ÎȘI ASUMĂ RISCUL : Ghilești (completare Crimca) — 15.30, 18.15, 20.45, Volga (completare Pe calea întoririi patriei socialiste) — 9, 11.45, 15.15, 18, 20.45.
- ÎN GENUNCHI MĂ ÎNTORC LA TINE : Înfrîntarea între popoare — 13.30, 16, 18.15, 20.45.
- CINELE DIN BASKERVILLE : Excelsior (completare Insula sclavilor) — 9.45, 12, 14.15, 16.30, 18.45, 21, Gloria — 9, 11.15, 14, 16.15, 18.30, 21, Patinoarul „23 August” — 20 (la ambele completări Carnet de schite), Arta (completare Mama merge la lucru) — 9, 11.15, 13.30, 16, 18.30, la grădina — 20.
- RĂIEȚII DE LA TONOMAT : Buzesti (completare Colegiul Malus al Universității Iagellone) — 15.30, 18.
- SERBĂRILE GALANTE : Cîrșag (completare Partidului slav II) — 15.30, 18, 21.
- URME ÎN OCEAN : Grivita (completare Pe calea întoririi patriei socialiste) — 9, 11.30, 16, 18.30, 21.
- ESCROCII LA MÎNĂSTIRE — cinemascop : Bucegi (completare Știință și tehnică nr. 15) — 9, 11.15, 13.30, 16, 18.30, 21, la grădina — 20, Aurora (completare Insula sclavilor) — 9, 11.15, 13.30, 15.45, 18.15, 20.45, la grădina — 20.15.
- PEA TÎRZIU : Unirea (completare Pădurea Blawieska) — 15.30, 18, la grădina — 20, Vitan (completare Schite turgine) — 15.30, 18.
- COPIII MĂRI — cinemascop : Tomis (completare Borodino) — 9, 11.45, 15.30, 18, 20.45.
- CELE DOUĂ OPELE : Union (completare Tinerete) — 10.30, 15.15, 18, 20.45.
- PROGRAM PENTRU COPII : Doina — 9.
- FĂRĂ PAȘAPORT ÎN ȚARĂ STRĂINĂ : Doina (completare Koprivcica) — 11.30, 13.45, 16, 18.30, 21.
- PRIMA DEZILUZIE : Munca (completare N-o să doară I) — 16, 18.15, 20.30.
- CĂSĂTORIE DE FORMĂ — cinemascop : Meslor (completare Nimeni nu se gîndește la noi) — 15.30, 18, la grădina — 20.30.
- FANFAN LA TULIPE : Cosmos (completare Vizita conducătorilor de partid și de stat în regiunea Oltenia) — 15.30, 18, 20.45.
- MÎINE, MEXICUI I : Viltorul (completare Borodino) — 15.15, 18, 20.30.
- FANTOMAS — cinemascop : Colentina — 15.30, 18.
- SOTIE FIDELĂ : Rahova (completare Vizita conducătorilor de partid și de stat în regiunea Argeș) — 15.30, 18, la grădina — 20.30.
- DRAGOSTEA ESTE INTERZISĂ : Progresul (completare Stăvilele torentilor) — 15.30, 18, 20.45, Pacea (completare Carnet de schite) — 15.30, 18, 20.30.
- WINNETOU — ambele serii : Lira — 15, 18.30, la grădina — 20.30.
- MIȘIUNE EXTRAORDINARĂ — cinemascop : Drumul Sării — 15.30, 18, 20.30.
- NOAPTEA IGUANEI : Cotroceni — 15.15, 18, 20.45.
- HAI, FRANTA I : Arenele Libertății — 20.
- APORT, MUHTAR I — cinemascop : Grădina Expoziția — 20 (completare Acolo unde Carpații Întinlesc Dunărea).
- PĂDUREA SPINURĂȚILOR — cinemascop (ambele serii) : Grădina Progresul — 20.
- PROCESUL ALB — cinemascop : Grădina „Buzesti” — 20.45.
- DARCLÉE : Grădina „Colentina” — 20.
- VACANȚA LA MARE — cinemascop : Grădina „Tomis” — 20.
- PARCAREA INTERZISĂ : Grădina „Progresul-Parc” — 20.
- CICLU DE FILME ROMĂNEȘTI : Grădina „Vitan” — 20.30.

Vizita în Danemarca a tovarășului Ion Gheorghe Maurer

DINEU OFERIT DE GUVERNUL DANEZ

(Urmare din pag. 1)

cu ocazia vizitei în Danemarca a delegației Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România, au relevat dorința comună de a stringe relațiile bilaterale, de a le dezvolta pe toate planurile, facilitând o mai bună cunoaștere și o mai ridicată folosire a posibilităților existente. S-a înțeles clar în același timp faptul că — dacă nu în toate — cel puțin în privința unor probleme care frământă azi lumea avem puncte de vedere apropiate, că simțim preocupări de găsirea căilor de abordare și rezolvare a unor importante probleme ale vieții internaționale și că există posibilitatea unei conlucrări rodnice în folosul păcii.

Subliniind că posibilitatea cooperării se poate bucura de roadele demeritului, de avantajele progresului, este strâns legată de asigurarea unei păci trainice în lume, președintele Consiliului de Miniștri al României a spus: Sîntem conștienți că una din condițiile esențiale pentru înfăptuirea acestei păci este dezvoltarea și prosperitatea popoarelor — este respectarea strictă în relațiile dintre state, dintre popoare, a principiilor suveranității, independenței naționale, egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc, asigurarea dreptului inalienabil al fiecărui popor de a-și hotărî singur soarta. Respectarea acestor principii constituie o cerință fundamentală a epocii noastre, singura cale pentru menținerea și consolidarea păcii, și oriunde aceste principii sînt încălcate se creează o primădie pentru pacea mondială. Relevînd că asigurarea păcii impune răspunderi mari tuturor popoarelor, tuturor statelor, tuturor guvernelor, că fiecare țară, mare sau mică, are o contribuție de adus, vorbitorul și-a exprimat convingerea că stăruirea asupra acestor principii este deosebit de importantă în zilele noastre.

În această direcție, dezvoltarea, adîncirea unor relații bilaterale rodnice, între țări cu sisteme social-politice diferite constituie începutul unui drum, care poate fi mai lung sau mai scurt, dar care poate duce la rezolvarea unor probleme foarte arzătoare ale situației internaționale.

Mi se pare foarte important, domnule prim-ministru, faptul că țările noastre au și început să coopereze în această direcție prin bunele relații bilaterale, și că sîntem, de asemenea, coautori ai unei rezoluții votate în unanimitate de Adunarea generală a O.N.U., și care se referă la buna vecinătate între țările europene cu sisteme sociale diferite, ceea ce ne îndreptățește să credem că vom găsi împreună nu numai căile dezvoltării, în continuare, a relațiilor dintre noi, dar și eventuale acțiuni comune în interesul păcii și colaborării internaționale.

Pe calea întăririi cooperării, încrederei și înțelegerii între state se pot face pași însemnați și în scopul rezolvării unelor dintre cele mai arzătoare probleme internaționale, cum este securitatea europeană, în care România este profund interesată.

Îmi exprim convingerea că întărirea pe mai departe a coope-

rării multilaterale dintre România și Danemarca, servind interesele țării noastre, va constitui totodată un apoi la stabilirea securității în Europa și la cauza păcii în lume.

Încheierea Ion Gheorghe Maurer a toastat pentru pacea și prosperitatea poporului danez, pentru sănătatea maiestriei sale regulei Frederik al IX-lea, pentru sănătatea primului ministru, a miniștrilor, pentru succesul convorbirilor româno-daneze, în sănătatea tuturor celor prezente.

După ce numele guvernului danez a urat un cântec român, JENS OTTO KRAG a relevat excelenta amabilitate și ospitalitate cu care guvernul român și poporul român l-au primit pe domnul Haekkerup și pe persoanele care l-au însoțit cînd a vizitat România în luna aprilie. S-per — a spus vorbitorul — că vom reuși să facem — cel puțin într-o anumită măsură — ca vizita d-ze în Danemarca să fie la fel de plină de succes.

Sînt fericit că am posibilitatea să spun că există o tradiție de relații bune și prietenesti între Danemarca și România, independent de deosebiri existente între sistemele noastre economice și sociale. Sper că acordul nostru comercial pe termen de cinci ani poate contribui la o continuă în-lămurare și înțelegere a comerțului spre folosul ambelor noastre țări.

În acest context, vreau să subliniez că Națiunile Unite constituie forum în care țările mici au o cea mai bună ocazie să-și exercite influența. Speranța noastră este ca toate națiunile și popoarele să arate bunăvoință, ceea ce ar putea duce la inițiativa și acorduri care să permită Națiunilor Unite să-și îndeplinească sarcinile ce le revin. Sînt încredințat că păreriile noastre despre importanța Națiunilor Unite sînt împărtășite în România, iar convingerea mea se bazează pe inițiativa română, care, sprijinită și de Danemarca, a dus la adoptarea de către cea de-a 20-a sesiune a Adunării Generale a rezoluției cu privire la Dezvoltarea relațiilor de bună vecinătate între statele europene cu sisteme social-politice diferite. Vorbitorul și-a exprimat speranța că

această rezolvare poate găsi o exprimare practică în Gabriela ezarmării, unde — în ciuda dorinței generale — nu s-a realizat nici un progres remarcabil, de la semnarea Tratatului de la Moscova în 1963. El s-a pronunțat în favoarea unor măsuri limitate pînă la rezolvarea problemei dezarmării generale și totale.

Arătînd că Danemarca și România aparțin unor alianțe militare diferite, Krag a reafirmat fidelitatea Danemarcei față de N.A.T.O. El a subliniat totodată că nu consideră menținerea statu-quo-ului ca singurul fel al acestei alianțe. Ea trebuie să fie dinamică, luînd în considerare tendințele actuale. Pe această bază — a spus el — noi credem că hotărîrea adoptată de miniștrii N.A.T.O. la reuniunea de la Bruxelles, din luna iunie, de a studia cu atenție posibilitățile de realizare a unei mai bune înțelegeri între Est și Vest, a constituit un pas foarte important. Am notat cu satisfacție comunicatul publicat după recenta reuniune de la București a Tratatului de la Varșovia, care reflectă același scop. În mod deosebit, am notat cu plăcere faptul că poporul român și conducătorii români par să fie dornici de a face, în continuare, eforturi tot mai însemnate pentru înlăturarea neînțelegerii care, multi ani de-a rîndul, a stat în calea destinderii în Europa. Sîntem gata să sprijinim aceste eforturi.

În actuala situație, așteptarea unor evoluții pasnice care, în ultima clipă au fost remarcabile, au trebuit, din nefericire, să facă loc unei profunde și serioase înțelegeri privind evenimentele din Asia de sud-est.

În continuare, președintele danez a reafirmat punctul de vedere al guvernului său în problema vietnameză.

Jens Otto Krag a toastat în sănătatea celor prezenți, pentru prosperitatea națiunii române, pentru continua fericire și bunăstare a poporului român, pentru noi progrese în bunele relații între Danemarca și România.

După-amiază, oaspeții români, însoțiți de persoane oficiale daneze, au vizitat muzeul Rezistenței, închinat memoriei eroilor căzuți în lupta împotriva ocupației naziste, pentru eliberarea Danemarcei. În semn de omagiu adus luptătorilor din mișcarea de rezistență daneză, Ion Gheorghe Maurer a depus o jerbă de flori și a păstrat un moment de reculegere. Salutînd pe oaspetele român, directorul muzeului, veteran al mișcării antifasciste din Danemarca, a spus: „Noi, cei din rezistența daneză, am luptat în timpul războiului în cadrul mișcărilor generale de rezistență. De aceea, pentru noi este deosebit de plăcut să vă salutăm pe dumneavoastră, ca prieten și luptător în rezistența antifascistă.”

După vizitarea muzeului, oaspeții români au semnat în Cartea de Onoare. La plecare, președintele danez a spus: „Să facem în așa fel încît să nu se mai repete împrejurările care au justificat crearea acestui muzeu.”

La muzeul Rezistenței

În cadrul vizitei, au fost prezentate numeroase obiecte și documente care au fost utilizate în timpul luptelor. O parte din acestea sînt în prezent expuse în muzeu, iar unele sunt păstrate în depozite.

Directorul muzeului, Hans Holten, a spus că muzeul este dedicat memoriei eroilor căzuți în lupta împotriva ocupației naziste și este o sursă importantă de informații pentru studierea trecutului.

Ion Gheorghe Maurer și-a exprimat mulțumirile față de găzduirea și atenția primită de către muzeul Rezistenței.

A APĂRUT: „LUPTA DE CLASĂ“ Nr. 8/1966

Numărul pe luna august al revistei „Lupta de clasă” se deschide cu editorialul: Marea sărbătoare națională a poporului român. În continuare sînt publicate articolele: Creația științifică și progresul tehnic de GEORGHE MANEA, CONSTANTIN ARAMĂ, Forța dinamică a organizațiilor de partid de GEORGHE CALIN, Centenarul primului Congres municipal internațional de CONSTANTIN FLOREA, Integritate și concurență de MIRCEA OPRISAN.

Revista mai cuprinde materiale: Concepții și metode în cercetarea sociologică de MIHAIL CERNEA, Unele constatări privind cultura profesională și generală a studenților la Universitatea din Cluj de NICOLAE KALLOS, ACHIM MIHU, ANDREI ROTH — la rubrica „Probleme ale cercetării sociologice”; Cercetarea aplicativă în rafinării de HARALAMBIE POPESCU, Protecțiile și examenul de stat în învățămîntul superior economic de CONSTANTIN PINTILIE, Profilul intelectual al studenților din facultățile de filologie de SAVIN BRATU, Textul literar în manualul de liceu de MIRCEA HANCOA — la rubrica „Puncte de vedere”; Un nou volum din istoria presei socialiste și mișcările din România de N. COPOIU — la rubrica „Critică și bibliografie”.

INIȚIATIVA CREATOARE A COLECTIVULUI ÎN ACȚIUNE

(Urmare din pag. 1)

girea gamei sortimentelor. După cum a reieșit și în cadrul dezbaterilor, în activitatea noastră mai stăruie o serie de neajunsuri. A-nunțate instalări nu lucrează la întreaga capacitate, iar uneori reparațiile capitale nu au fost executate la timp și de cea mai bună calitate. Aceasta a dus la stagnări, iar, în unele cazuri, după ce instalările au intrat în funcțiune nu au atins imediat parametrii proiectați. Iată și explicația de ce la unele sortimente, cum este metanolul, avem rămîneri în urmă.

Hotărîții să înlăturăm neîntrezită aceste deficiențe, care frînează bunul mers al producției, vom acordă totă atenția efectuării de modernizări la instalații, mai bune organizării a activității serviciului mecanic-șef, aprovizionării cu piese de schimb. În acest sens, în ședința s-au făcut numeroase propuneri valoroase.

Calitatea produselor noastre se bucură de aprecierea beneficiarilor, unele dintre ele, cum este metanolul, simțindu-se la nivelul produselor similare fabricate în străinătate. Totuși, așa cum au arătat ing. Mihai Stanciu și alți vorbitori, anumite sortimente nu se ridică la cele mai înalte exigențe calitative. Mă refer la adevizivii ureo-formaldeni și la nitroceluloze. Tocmai de aceea, va trebui să acordăm mai mare atenție îmbunătățirii calității produselor, pentru ca toate să satisfacă cerințele economiei, să poartă concurența cu produsele similare de pe pietele externe. Din propunerile participanților la dezbateri, s-a desprins că un aport mai substanțial la continua îmbunătățire a calității produselor trebuie să dea serviciul de cercetări științifice. Combinatul nostru dispune de laboratoare moderne, bine utilitate, de un colectiv harnic și entuziast de cercetători, a căror activitate va fi îndreptată spre studiul aprofundat al proceselor tehnologice, astfel ca prin aplicarea cuceririlor tehnice noi, a celor mai bune soluții să fie stabilite tehnologii optime. Tot în scopul îmbunătățirii calității produselor, solicităm sprijinul tuturor în procurarea de aparate de măsură și control, deoarece unele instalații sînt dotate cu un număr insuficient de aparate.

Pe bună dreptate, inginerii Ilie Suma și Ovidiu Pantea au criticat faptul că, uneori, cercetările duc rezolvate cu o operativitate cerin-

RĂSFODIND PRESA STRĂINĂ

„Lupta cu umbra”

Reproducem cu unele prescurtări articolul cu titlul de mai sus din ziarul polonez „TRYBUNA LUDU”.

„Elasticitatea are sens doar pînă la anumite limite”. Așa se exprimă revista londoneză „Economist” și în această formulă este aflat un gest de a probare la adresa a celor state vest-europene care, din proprie inițiativă, au început să îmbunătățească relațiile cu țările socialiste din Europa.

Acelie limite trebuie definite, în accepțiunea lui „Economist”, de standardele Pactului Atlantic, pe care însă nimeni nu-l poate acuza că elasticitatea lui în domeniul destinderii are proporții nelimitate. De fapt, diferite state ale Europei occidentale se abat de la rigori tocmai din cauza că N.A.T.O. se identifică cu restricțiile și nu cu inițiativele.

Războiul rece s-a perimă în Europa și mai curînd în defavoarea N.A.T.O. decît în favoarea lui; totuși, este greu să vorbești de dispariția tensiunii cînd problemele fundamentale nu au fost reglementate, cînd înarmările atlantice și cele ale Bonnului dezmănt această reclamație.

Consătuirea de la București a Comitetului Politic Consultativ al statelor participante la Tratatul de la Varșovia a făcut să se revizuiască de nou proiectele de investiții. În realizarea planului de investiții înțiplăm înăsuși anumite greutăți datorită lipsei de documentație. E drept, pentru lucrările de investiții ce se execută în acest an proiectele sînt asigurate aproape în întregime; dar pentru noile capacități a căror construcție va începe anul viitor, acestea lipsesc aproape complet. Iată de ce consider necesar ca Ministerul Industriei Chimice și Institutul de proiectare să-și concentreze eforturile spre urgentarea elaborării studiilor tehnico-economice și a proiectelor pentru obiectivele de investiții prevăzute a se începe în 1967.

Încheiere, așa vrea să sublinieze că propunerile chibzuite făcute de participanții la dezbateri, care demonstrează inițiativa creatoare a colectivului nostru în acțiune, vor fi examinate cu grije de conducerea combinatului și puse neîntîrziat în aplicare. Exprim convingerea că chimistii noștri, avînd o perspectivă clară, sînt hotărîți să realizeze integral și în condiții superioare de eficiență economică și de calitate sarcinile ce le revin în cincinal.

Convorbire realizată de TH. MICLEA

VIZITE PROTOCOLARE

Președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, însoțit de ambasadorul român la Copenhaga, Petru Manu, a făcut o vizită primului ministru al Danemarcei, Jens Otto Krag, la președinția Consiliului de Miniștri.

În aceeași zi, ministrul afaceri-

lor externe al României, Corneliu Mănescu, a făcut o vizită la ministrul afacerilor externe al Danemarcei, Pter Haekkerup, la castelul Christiansborg.

Intrevederile s-au desfășurat într-o atmosferă cordială.

ORAȘELE ÎN CINCINAL

Industrializarea orașelor mici • Moscova în anul 2000 • 65 milioane de „novoselii”

DI. Kanichi Nishimura a părăsit Capitala

Luni a părăsit capitala DI Kanichi Nishimura, membru al Comitetului pentru probleme externe al Partidului Socialist din Japonia, deputat și membru al Comitetului pentru relații externe al Camerei reprezentanților a Dietei japoneze, care a făcut o vizită în țara noastră, între 11-15 august. La invitația Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea.

În timpul sederii sale la București, DI Kanichi Nishimura a avut întreprinderi la Marele Adunare Națională, Ministerul Afacerilor Externe, I.R.C.S., Ministerul Învățămîntului, Comitetul național pentru apărarea păcii, Departamentul cultelor, Patriarhia Bisericii ortodoxe române și a vizitat construcții social-culturale din Capitală. (Agerpres)

Excursie de documentare

După încheierea ciclurilor de prelegeri și seminarii, participanții la cursurile și colovile științifice de limbă, literatură, istorie și artă a poporului român de la Sinania au plecat luni într-o excursie prin țară. Timp de 10 zile ei vor vizita minăstiri din nordul Moldovei, orașele Iași, București și Iltoralul Mării Negre. Un festival în aer liber ce va avea loc la Putna le va prileji cunoașterea portului și jocurilor populare specifice Bucovinei. La acestea se vor adăuga alte manifestări care vor permite participanților să cunoască mai în-deaproape viața și realizările poporului nostru. (Agerpres)

Cronica zilei

PLECAREA DEFINITIVĂ A AMBASADORULUI ARGENTINEI

Ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Argentina în Republica Socialistă România, Bernardo Roberto Alfredo Messina, a părăsit definitiv țara noastră. (Agerpres)

CUM VA FI VREMEA

Timpul probabil pentru 17, 18 și 19 august: În țară: Vreme usor instabilă. Cerul va fi schimbător, cu înnorări mai accentuate în Ardeal, Banat și nordul Moldovei, unde se vor semnala averse de ploaie, însoțite de descărcări electrice. Vin slab, pînă la potrivit. Temperatura în scădere ușoară, la începutul intervalului, apoi în creștere. Minimele vor fi cuprinse între 6 și 16 grade, iar maximele între 20 și 30 grade, mai ridicate în sud-estul țării. În București: Vreme usor instabilă, cu cer schimbător, favorabil aversei de ploaie. Vînt slab, pînă la potrivit. Temperatura în scădere ușoară la început, apoi în creștere.

Orașul modern. Cum va arăta el în viitor apropiat? Acestei probleme, îi consacră o mare atenție constructorii din Uniunea Sovietică.

Sînt, în U.R.S.S., peste 500 de orașe mici, cu o populație totală de 125 milioane oameni. Peste 80 la sută din această populație locuiește în orașe care nu depășesc 20 000 de locuitori. Dezvoltarea acestora formează o seamă a edililor. Într-un articol intitulat „În apropierea magistrelor”, „Pravda” a discutat problema industrializării micilor orașe, care o sarcină izvorâtă din hotărîrile celui de-al XXIII-lea Congres al P.C.U.S.

Proiectele care se elaborează în prezent prevăd, înînd seama de specificul fiecărui orașel, construcția unor noi întreprinderi industriale, care vor atrage în producție un număr mare de locuitori. Astfel vor lua ființă noi întreprinderi textile, radioelectronice, fabrici de confection, de construcții de mașini etc. Este necesar, subliniază ziarul, să se proiecteze întreprinderi cu un număr nu prea mare de lucrători. Multe dintre acestea vor fabrica piese sau detalii pentru alte întreprinderi.

Astfel se va adînci specializarea micilor uzine și fabrici, ca filiale ale unor întreprinderi mari.

Dezvoltarea orașelor mici notează ziarul — va deschide mai larg drumul dezvoltării forțelor de producție ale țării, va reduce volumul transporturilor și va permite a folosi mai rațională a resurselor de materii prime.

La ultima expoziție, „Moscova în construcție”, am avut prilejul să vîd o locuință care pare că sugerează o concepție urbanistică îndreptată de către arhitecții sovietici: „A constau, înesemnă a prevedea”. Trebuie relevat că arhitecții Moscovei au elaborat planul general de dezvoltare a capitalei sovietice, cu o prognoză pînă în anul 2000.

În actualul cincinal, Moscova va continua să crească „în sus”, ceea ce o demonstrează clădirile de multe etaje. În construcție ale „Institutului de proiectări”, de pe noul bulevard Arbat, masivul hotel „Rosita” etc. O noită nouă la urbanistica Moscovei adaugă podul cu trei nivele, aflat și el în construcție, în apropierea grăii Saveloiakia.

Orașul va continua să se lărgască cu noi cartiere de locuit, care, prin

instituțiile și complexe lor de servicii publice, vor constitui în sine „mici orașele”. Moscova a devenit un mare gântier de experimentare, unde arhitecții, constructorii, lucrătorii din întreprinderile de materiale de construcție și prefabricate conlucrează pe scară largă în căutarea nouă. Ca rezultat al unor schimbări radicale în metodele de construcții, de acces, acoperite, pentru a feri pe locuitorii de zgomote și accidente.

„Una dintre particularitățile planului cu prognoză pînă în anul 2000 — spune arhitectul G. Fomin, șeful Direcției de arhitectură a orașului — constă în înlăturarea unor concepții greșite ale teoriei și practicii construcțiilor din ultimii ani. Astfel, la Moscova, a fost răspîndită teza potrivit căreia se interzicea construcția și reconstrucția unor întreprinderi industriale, instituții de știință și cultură. În prezent se elaborează proiectele a peste 80 de zone indus-

trisos”. A fost o vreme, relatează arhitectul G. Fomin, cînd arhitecții erau criticați pentru poddoabe inutile și „pompă arhitecturală”, pentru atracția spre aspectul fațadei, în defavoarea construirii de ordin economic și de confort. În anii din urmă s-a făcut mult pentru înlăturarea acestor neajunsuri. Totodată, continuă interloctorul, trebuie oferite arhitecților toate mijloacele de exprimare artistică: „Este cazul să se întoarcem la arta monumentală și dreptul ei de simțire a arhitecturii, incluzînd unele cheltuieli suplimentare în acest scop. După cum arată calculele, aceste cheltuieli pot fi înlesnimate în raport cu prețul general al construcției”. Noile clădiri ridicate în cartierele Cereușki sau stațiile de metro ale capitalei sovietice, intrate de curînd în funcțiune, înmăieș utillu cu un stil simplu și modern.

CORESPONDENȚĂ DIN MOSCOVA

Leningradul și-a trasat, de asemenea, magistralele viitoare. La Sovietul orășeneș a avut loc, de curînd, dezbateri planului de construcție pe o perioadă de 20-25 de ani. Orașul Revoluției din Octombrie se lărgeste continuu. Fondul său de locuințe atinge în prezent 25,8 milioane de metri pătrați. În anul pusei sovietice s-au dat în folosință populației locuințe cu o suprafață de 17 milioane de metri pătrați, ceea ce reprezintă mai mult decît s-a construit în acest orăș în 200 de ani de la fondarea lui. Planul general de dezvoltare a orașului prevede o dublare a suprafeței locuibile. Intregul plan este orientat spre creșterea orașului la malurile Golfului Finic. Printre alte-

lo, se prevede o mutare a întreprinderilor industriale care au pătuns în zonele de locuit și o largă introducere a cuceririlor științei în producție, astfel încît Leningradul să devină un oraș cu o productivitate de maximă automatizare.

Și aici, ca și la Moscova, și aici arhitecții este îndreptată spre păstrarea monumentelor, mărții ale trecutului istoric.

În anii cincinalului vor fi construite în Uniunea Sovietică locuințe noi cu o suprafață de aproximativ 400 milioane de metri pătrați. Viitorii cincii ani vor oferi locuitorilor țării 65 milioane de apartamente, ceea ce înesemnă tot atîtia „novoselii” (sotorene tacticilor a mutării în locuință nouă).

Pe șantierele de construcții din țară la avînt întrecătoare pentru lucrări de calitate. Cine trece prin nou cartier al Moscovei, acela care se construiește în sud-vest, va remarca pe unul dintre șantiere o tablă cu indicații: Aici lucrează brigada de calitate a lui P. Avercenko. De etiva ani, brigada predă apartamentele cu garanție în ce privește calitatea. Înainte de mutarea noilor locatari o comisie de cetățeni vizitează locuințele și verifică cu minuțiozitate lucrările executate. Inițiativa a găsit un larg ecou în îndurările constructorilor sovietici. „Să dăm cetățenilor țării apartamente confortabile și care lucrează este un cuvînt de ordine prezent pe multe șantiere de construcție ale cincinalului.

Ambrozio MUNTEANU

VIATA INTERNAȚIONALĂ VIATA INTERNAȚIONALĂ

VIETNAMUL DE SUD

TRUPELE INTERVENȚIONISTILOR ÎN CLEȘTELE DE FOC AL PATRIOȚILOR

SAIGON 15 (Agerpres). — Patrioții sud-vietnamezi continuă să acționeze prin surprindere, făcând tot mai dificilă desfășurarea operațiilor militare americane conform prevederilor inițiale. Prima divizie de cavalerie aeriană, angajată în cadrul operației Colorado, a fost atacată de grupuri de patrioți în regiunea Ierbilor Inalte, în apropierea masivului muntos Chu Pong. Luată pe neașteptate, divizia americană n-a reușit decât să riposteze slab atacului lansat de patrioți. În ajutorul ei au fost trimise mai multe companii de infanterie. După doi zile au căzut însă în alte ambuscade ale patrioților, care i-au atacat cu mortiere și arme automate de mare calibru.

Duminică, forțele patriotice sud-vietnameze au continuat atacurile prin surprindere și hărțuiri pe întregul teritoriu al țării. Patrioții au atacat două posturi saigoneze în apropiere de Mă Dục, provocându-le pierderi în oameni și capturând materiale de luptă.

Pe de altă parte, agențiile de presă informează că Thien Hoa, directorul executiv al Institutului budist din Saigon, a dat publicității un comunicat în care cere tuturor buciștilor din Vietnamul de sud să boicoteze farsa electorală care va fi organizată luna viitoare de către Directoratul militar de la Saigon. În comunicat se cere instituirea unui guvern de tranziție care să organizeze alegerile.

HANOI 15 (Agerpres). — La 15 august, Mișcarea de legătură a Inaltului comandament al Armatei populare vietnameze a trimis Comisiei internaționale de supraveghere și control în Vietnam un mesaj în care protestează energic împotriva noii dislocări de trupe americane în Vietnamul de sud. În mesaj, transmite agenția V.N.A., se arată că de la începutul lunii iulie a.c., S.U.A. au dislocat în Vietnamul de sud aproximativ 20 000 de oameni care au făcut ca efectul trupelor militare americane să atingă cifra de 290 000.

În portul Nha Trang din Vietnamul de sud a sosit un nou lot de militari sud-coreeni, compus din 2 000 de persoane.

Atacuri pirateresti ale aviației americane

HANOI 15 (Agerpres). — Mișcarea de legătură a Inaltului comandament al Armatei populare vietnameze a adresat Comisiei internaționale de supraveghere și control în Vietnam un mesaj în care condamnă atacurile aeriene săvârșite de avioane americane asupra localităților Nhat Tan și Phu Ha de la periferia orașului Hanoi, precum și bombardarea unui baraj de pe Fluviul Rosu.

Intr-un alt mesaj se protestează împotriva bombardării și mitralierii periferiilor orașului Hai-fong, precum și a regiunilor industriale din provinciile Vinh Linh, Thanh Hoa, Ninh Binh, Lang Son, Nam Ha, Thai Binh, Yen Bai.

Agencia V.N.A. anunță că la 14 august unitățile de artilerie antiaeriană ale Armatei populare vietnameze au doborât două dintre avioanele americane care au întreprins în cursul zilei raiduri deasupra împrejurimilor orașului Hanoi. În aceeași zi, forțele armate vietnameze au mai doborât alte două avioane americane deasupra provinciilor Phu Tho și Nghe An.

Agencia V.N.A. precizează că aviația americană a bombardat în provincia Phu Tho un spital și un cartier cu o populație densă din orașul Viet Tri.

SAIGON 15 (Agerpres). — Avioanele americane continuă să bombardeze satele sud-vietnameze, pre-

Nigeria - stat unitar sau federație?

LAGOS 15 (Agerpres). — Noul conducător al Nigeriei, locotenentul colonelul Gowon, își continuă eforturile pentru a menține calmul și ordinea în țară. El a cerut printr-o ordonanță înalților funcționari guvernamentali și ofițerilor nigerieni, care și-au abandonat posturile în urma evenimentelor din luna trecută, să le recupeze în cel mai scurt timp.

În acest timp, în cele patru provincii ale țării continuă să aibă loc o activitate intensă a diferitelor grupuri politice. Astfel, după trei zile de consultări cu guvernatorul interimar al provinciei occidentale, colonelul Adebayo, fostul ministru al Nigeriei occidentale, Obafemi Awolowo, a fost ales în unanimitate ca șef al tribunalului Yorubas. Awolowo a fost eliberat din închisoare la 2 august, după instaurarea la putere a lt. col. Gowon. El fusese judecat și condamnat la zece ani închisoare în 1963, sub învinuirea de „complot împotriva guvernului federal”. Observatorii politici consideră că el ar avea mari șanse să ajungă în fruntea guvernului civil promis de lt. col. Gowon.

Awolowo pare totuși să aibă o

Rezultatele unor sondaje în R.F.G.

BONN 15 (Agerpres). — În urma mai multor sondaje efectuate în rândurile opiniei publice vest-germane, 47 la sută dintre persoanele interogate s-au pronunțat în favoarea Partidului social-democrat, actualmente în opoziție, și numai 42 la sută în favoarea Uniunii creștin democratice și Uniunii creștin socialiste.

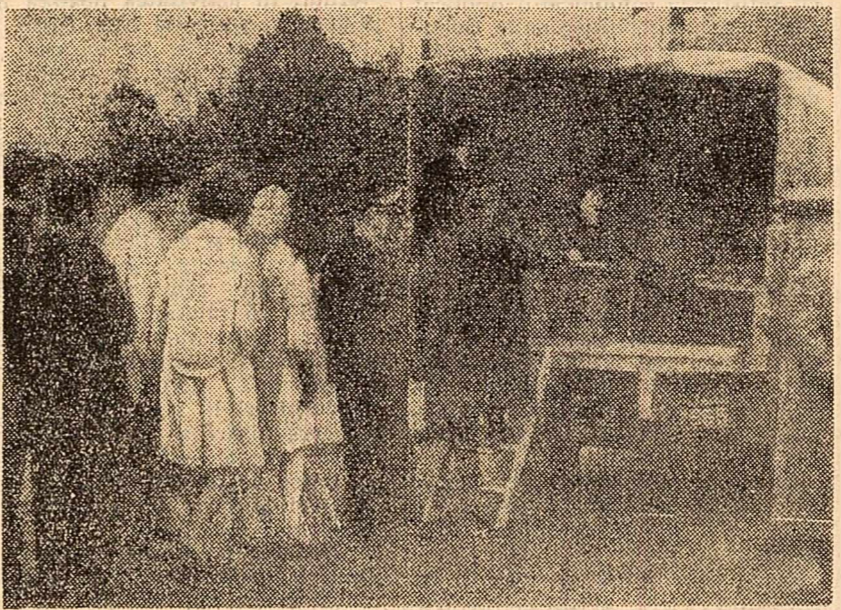
Comentind aceste rezultate, agenția France Presse subliniază că ele demonstrează că populația Uniunii creștin democratice, al cărei președinte este cancelarul Erhard, este în scădere. De altfel, la șase săptămâni de la sondajele amintite, U.C.D. nu mai înfrunțează decât 33 la sută din sufragiile exprimate de opinia publică.

SPANIA

Pictorul de Sola eliberat sub cauțiune

MADRID 15 (Agerpres). — Potrivit relatărilor agenției U.P.I., pictorul spaniol Vasquez de Sola, colaborator al ziarului „L'Humanité”, a fost eliberat sub cauțiune de autoritățile spaniole. De Sola fusese arestat la sfârșitul lunii iulie, în orașul spaniol Sueda, unde se afla la odihnă. După cum se știe, de Sola locuiește de mai mulți ani în Franța.

Agencia citată menționează că, deși a fost eliberat, de Sola urmează să rămână sub cauțiune până la judecarea procesului ce i s-a intentat, proces ce urmează să aibă loc în octombrie a.c.

Din cauza grevei personalului de întreținere a autobuzelor din Dublin, capitala Irlandei, sînt folosite camioanele militare pentru transportul populației

„Mica conferință la nivel înalt” latino-americană

BOGOTA 15 (Agerpres). — În capitala Columbiei a început săptămîna „mici conferințe la nivel înalt” latino-americană, la care participă președinții Columbiei, Venezuelei și Republicii Chile și reprezentanți ai președinților Perului și Ecuadorului.

Una din preocupările participanților la conferință este de a asigura regimurile lor față de eventual-

Intensificarea acțiunilor de partizani în Columbia

BOGOTA 15 (Agerpres). — Potrivit știrilor sosită din Bogota, operațiunile militare ale trupelor de guerrilă din departamentele Tolima și Huila s-au intensificat în ultimele săptămîni. Comandantul celui de-a șasea brigadă a forțelor militare guvernamentale, Alfonso Velasquez, a recunoscut că armata guvernamentală nu a putut face față ofensivei forțelor de partizani din departamentele amintite. Cu toate împotrivirea trupelor guvernamentale, nu a putut fi împiedicată joncțiunea detașamentelor de partizani din localitățile Pato și Guayabero. Velasquez a adăugat că întreaga populație rurală acordă sprijin partizanilor.

SOFIA. Agenția B.T.A. anunță că, la invitația guvernului francez, Todor Jivkov, președintele Consiliului de Miniștri al R.P. Bulgaria, va face o vizită oficială în Franța în octombrie a.c. Invitația a fost făcută de ministrul de externe francez, Couve de Murville, cu prilejul vizitei făcute în aprilie în R.P. Bulgaria.

DAMASC. În regiunea lacului Tiberiada, la frontiera dintre Siria și Israel, au avut loc luni noi incidente. După cum informează postul de radio Damasc, ciocnirile au fost provocate de o vedetă militară israeliană care, apropiindu-se de malul sirian, a deschis focul. A avut loc o scurtă luptă aeriană între avioane aparținînd celor două țări. Oslitișile au încetat în urma intervenției Comitetului O.N.U. pentru supravegherea armistițiului în Palestina.

NEW YORK. Nava spațială „Lunar Orbiter”, lansată miercuri trecută, s-a plasat duminică pe o orbită în jurul Lunii. Este pentru prima dată cînd o orbită cosmică americană este plasată cu succes pe o orbită lunară. Dacă nu vor interveni accidente, primele fotografii luate de „Lunar Orbiter” vor fi recepționate pe Pămînt joi.

BAGDAD. Consiliul de Miniștri al Irakului a hotărît eliberarea ultimului grup de deținuți civili, arestați după încercarea de lovitură de stat condusă de generalul Aref Abdul Razzak, la 30 iunie.

SOFIA. Agenția B.T.A. informează că președintele Consiliului de Miniștri al R.P. Bulgaria, Todor Jivkov, l-a primit luni pe ministrul industriei electronice al U.R.S.S., A. I. Sokin. La întrevedere a fost de față și Stanko Todorov, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.P. Bulgaria.

DELHI. Cu prilejul împlinirii a 19 ani de la proclamarea independenței Indiei, președintele Radhakrishnan a rostit duminică o cuvîntare radiodifuzată, în care s-a referit la unele probleme ale politicii interne

Vizita parlamentarilor români în U. R. S. S.

BAKU 15. — Trimisul special Agerpres Florea Tuiu transmite: După cele trei zile petrecute în Crimea, delegația Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România, condusă de Gh. Necula, vicepreședinte al M.A.N., continuîndu-și vizita în U.R.S.S., a sosit luni la Baku, capitala R.S.S.

Azerbaidjane. La aeroport, delegația a fost întâmpinată de Mamed Dadaș-Zade, președintele Sovietului Suprem al Republicii, de deputați ai Sovietului Suprem al U.R.S.S. și ai Sovietului Suprem al R.S.S. Azerbaidjane, de miniștri și de alte persoane oficiale.

Delegația de partid și guvernamentală română la Brazzaville

BRAZZAVILLE 15 (Agerpres). — Delegația de partid și guvernamentală română condusă de Vasile Vlad, membru supleant al C.C. al P.C.R., șef de secție la C.C. al P.C.R., invitată de Mișcarea Națională a Revoluției să participe la festivitățile organizate cu prilejul Zilei naționale a Republicii Congo, a sosit la Brazzaville.

Delegația a fost primită de Alphonse Massemba-Debat, președintele republicii și secretar general al Mișcării Naționale a Revoluției, partid de guvernămînt. Cu acest prilej, conducătorul delegației române a adresat președintelui Alphonse Massemba-Debat a avut loc o convorbire prietenească.

DIFICULTĂȚILE SHAPE

Comentariul agenției U. P. I.

PARIS 15 (Agerpres). — Problema transferării comandamentelor militare ale N.A.T.O., ridicată de retragerea Franței din organisme integrate ale Alianței atlantice, întâmpină serioase dificultăți, relevînd într-un comentariu agenția U.P.I.

Referindu-se la recenta vizită întreprinsă în Belgia de generalul american Lemnitzer, comandantul suprem al forțelor N.A.T.O. din Europa, agenția menționează că, după cite se pare, acesta nu a fost deloc entuziasmat de condițiile pe care localitatea Chievres-Casteau le poate oferi instalării SHAPE (cartierul general al forțelor aliate din Europa), considerînd că este prea izolată.

În ceea ce privește eventuala transferare a cartierului general

Acte provocatoare ale S.U.A. împotriva R. P. Chineze

PEKIN 15 (Agerpres). — Agenția China Nouă informează că la 14 august o navă americană a pătruns în două rînduri în apele teritoriale ale R. P. Chineze, la est de Pingtan și Huangou (provincia Fujian). În cursul aceluiași zile, spațiul aerian al R. P. Chineze a fost violat de un avion american, care a efectuat zboruri deasupra insulei Hainan, din provincia Guangdong.

Un purtător de cuvînt al Ministerului Afacerilor Externe al R. P. Chineze a fost autorizat să protesteze în legătură cu aceste noi provocări ale S.U.A.

și externe a țării. El a subliniat că guvernul depune eforturi în vederea rezolvării problemei alimentare. Pe plan extern, India se pronunță pentru întărirea păcii, în favoarea unor relații de prietenie cu toate popoarele și pentru stabilirea de relații de bună vecinătate.

HELSINKI. În capitala Finlandei se desfășoară lucrările celei de-a 52-a conferințe a Asociației de drept internațional, la care participă și o delegație a Asociației de drept internațional și relații internaționale din Republica Socialistă România (A.D.I.R.I.), condusă de prof. Mihail Gheorghiu. Comitetul executiv a votat în unanimitate admiterea A.D.I.R.I. ca secție a Asociației de drept internațional.

KIEV. Luni s-a deschis cel de-al 13-lea Congres internațional de aviație, la care participă peste 2 000 de specialiști din 49 de țări. Din România participă o delegație condusă de Petre Bădulescu, director în Departamentul Gosstat.

MADRID. Poliția franchistă a operat numeroase arestări în rîndurile muncitorilor din orașul spaniol Eibar care au participat la 11 august la o demonstrație ce a avut loc în această localitate. Demonstrația a fost organizată în sprijinul revendicărilor cu privire la îmbunătățirea situației materiale a muncitorilor spanioli.

MOSCOVA. La invitația Comisiei U.R.S.S. pentru problemele UNESCO, René Maheu, directorul general al UNESCO, a sosit luni la Moscova.

ROMA. Circulația auto între numeroase localități ale Italiei a fost întrecută duminică în urma grevei de 48 de ore, declarată de 40 000 de lucrători care deservesc autobuzele particulare ce efectuează transportul între marile orașe și centrele lipsite de cale ferată. După cum s-a mai anunțat, greviștii, sprijiniți de cele trei mari centrale sindicale italiene, C.G.I.L., C.I.S.L. și U.I.L., revendică încheierea unor noi contracte colective de muncă și îmbunătățirea salariizării.

CORESPONDENȚĂ DIN SOFIA

PRIMUL CONVERTIZOR LA KREMIKOVŢI

Constructorii marelui combinat siderurgic Kremikovți, din apropierea Sofiei — cel mai mare obiectiv al actualului cincinal al Bulgariei — au înscris pe agenda realizărilor un succes remarcabil prin darea în funcțiune a secției de convertizare pentru fabricarea oțelului — prima de acest fel în țară. Secția este dotată cu trei convertizoare utilizate modern, a cite o sută tone fiecare.

Sub privirile pline de bucurie ale citorva sute de constructori și oțelari, la cel dintîi convertizor s-a elaborat prima sarjă de oțel, care a și primit certificatele de calitate: la cel de-al doilea convertizor se fac ultimele lucrări pentru a fi dat în exploatare, iar ultimul este în plină construcție. Anagașamentul constructorilor este de a da întreaga secție în exploatare în cîntea celui de-al nouălea congres al partidului.

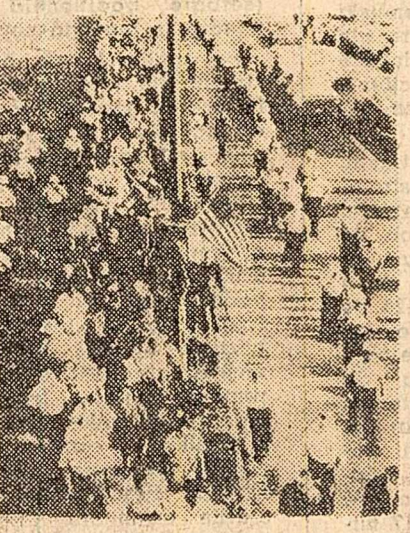
Referindu-se la productivitatea înaltă a acestor instalații, conducătorul secției, inginerul Kamen Dragov, mi-a făcut următoarea comparație: pînă acum, în cuptoarele Martin de la noi o sarjă de oțel se elabora în 5-6 ore; în convertizoare durata elaborării unei sarje este de numai 60 de minute. Cînd vor produce toate cele trei convertizoare — a tinut să precizeze inginerul Dragov — în 24 de ore ele vor produce circa 4 300 tone de oțel, adică tot atît cît a fost producția anuală a unui atelier metalurgic din localitatea Pernik înainte de eliberarea țării.

Potrivit proiectelor, producția anuală a secției urmează să fie de 1 135 000 tone de oțel. Pentru viitorii ani se prevede extinderea producției în acest combinat, încît să se ajungă în anul 1970 la o producție de oțel de patru ori mai mare decît cea obținută în 1965. În scopul încheierii ciclului metalurgic, aici la Kremikovți sînt în construcție secții pentru fabricarea de tablă, țevi și alte profile.

C. LINTE

BRUXELLES 15 (Agerpres). — Într-o declarație a Consiliului Mondial al Păcii se arată că intervenția forțelor armate terestre ale S.U.A. în zona demilitarizată din Vietnam provoacă o profundă și justificată indignare în întreaga omenire. „Masarea unor puterice unități ale armatei agresoare la frontiera R.D. Vietnam, concentrarea de forțe militare aeriene și marșurile S.U.A. în zona golului Tonkin, intensificarea inumanelor atacuri aeriene împotriva teritoriului R.D. Vietnam, bombardarea regulată a Laosului, invazia militară săvîrșită pe teritoriul Cambodgiei sînt mîrturie directă ale faptului că S.U.A. se pregătesc să extindă și mai mult războiul” — se spune în declarație.

Consiliul Mondial al Păcii cheamă la o luptă activă în vederea încetării acțiunilor militare din Vietnam, pentru retragerea trupelor americane de pe teritoriul acestei țări și pentru respectarea strictă a acordurilor de la Geneva.

La Chicago au avut loc noi demonstrații împotriva segregăției rasiale, cînd drepturi civile pentru populația de culoare. Cu prilejul unora din aceste demonstrații s-au produs ciocniri între demonstranți și grupuri de huliganți. Numeroase persoane au fost rănite în fotografiat: aspect din timpul unei demonstrații pînă de poliști. Telefoto U.P.I. — Agerpres

CORESPONDENȚĂ DIN ALGER

Mauritania, după alegerile prezidențiale

După cum s-a anunțat, alegerile prezidențiale care au avut loc la 7 august în Mauritania, și ale căror rezultate oficiale au fost publicate în ziarul de duminică, au dat cîștig candidaturii Partidului popular. Actualul președinte, Mokta Ould Dadiah, a obținut 86 la sută din voturile exprimate. El a primit un nou mandat prezidențial pe o perioadă de 5 ani. „Sper, a declarat președintele după publicarea rezultatelor alegerilor, ca împreună cu consilierii mei, să realizăm programul lăsat de partid, adică dezvoltarea economică și socială a Mauritaniei”.

Prin la proclamarea independenței, la 28 noiembrie 1960, această țară, cu o teritoriu de 1 085 000 kmp — cif Franța, Spania și Portugalia la un loc — dar cu o populație de numai 1 050 000 de locuitori, era cunoscută ca un vast deșert de nisip și de piatră în limita Saharei occidentale. Numai în sudul țării deșertul era întrerupt de valea fertilă a Senegalului. Acolo se cultivă arborii de gump, care furnizează gumă arabică, numită așa întrucît multă vreme comerțul cu gumă se afla exclusiv în mîinile comercianților arabi. Înainte de proclamarea independenței, nici măcar capitala nu se afla pe teritoriul țării. Centrul administrativ al Mauritaniei se afla la Saint-Louis, în Senegal.

C. BENGA